

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΔΗΜΗΤΣΑΝΗΣ

Ἡ ἐν Δημητσάνῃ Ἑλληνικὴ Σχολὴ ιδρύθη τὸ ἔτος 1764¹, παλαιότερον ὅμως μυστικὴ καὶ ἀνεπίσημος Σχολὴ φαίνεται ὅτι ἔλειτούργει εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ 967 ιδρυθεῖσαν ἐπὶ τῶν ἀπορρώγων βράχων τοῦ *Μονοπόρου* μονὴν Παναγίας τῆς ἐπιλεγομένης τοῦ *Φιλοσόφου*², ἣτις καὶ μέχρι σήμερον *κρυφὸ σχολεῖο* ὑπὸ τοῦ λαοῦ καλεῖται. Ἀπὸ τὴν δημιουργηθεῖσαν εἰς τὴν μονὴν βιβλιοθήκην χειρογράφων καὶ ἐντύπων ὀλίγα μόνον περιεσώθησαν καὶ ταῦτα κατὰ τὴν ἰδρυσιν τῆς ἐν Δημητσάνῃ Σχολῆς μετεφέρθησαν ἐκεῖ. Ὁ μακροβίος βίος τῆς μονῆς διέτρευσεν ἐν μέσῳ ἐθνικῶν περιπετειῶν. Ἔνεκα τούτου γραπτὰ μνημεῖα τῆς ἱστορίας αὐτῆς δὲν διεσώθησαν. Πάντως ὑπάρχουν ἐνδείξεις, πείθουσαι ὅτι εἰς τὴν μονὴν τοῦ Φιλοσόφου ὑπῆρχε συλλογὴ χειρογράφων.

Ἐκ τῶν χειρογράφων τούτων ἐν περγαμηνὸν τοῦ ΙΔ' αἰῶνος, περιέχον λόγους τῶν Πατέρων, εἶχε συναποκομίσει εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ τρόφιμος τῆς μονῆς καὶ εἶτα πατριάρχης τῆς Ἀγίας Πόλεως Σωφρόνιος Δ' ὁ Καρκαλάς³. Ἄλλος κῶδιξ τοῦ ΙΒ' αἰῶνος, περιέχων Εὐαγγέλιον, ὡσαύτως ἐπὶ περγαμηνῆς, ἤδη εἰς τὴν Ἑθνικὴν ἡμῶν Βιβλιοθήκην ἀποκείμενος⁴, εἶναι

¹ [Εὐθ. Καστόρχη], Περὶ τῆς ἐν Δημητσάνῃ Ἑλληνικῆς Σχολῆς καὶ περὶ τῶν καθιδρυτῶν καὶ πρώτων αὐτῆς διδασκάλων, ἐν Ἀθήναις 1847, σσ. κ' + 76. Τάκης Χ. Κανδηλώρου, Ἡ Δημητσάνα, ἐν Ἀθήναις 1897, σελ. 14 κέξ. Τοῦ αὐτοῦ, Ἡ Γορτυνία, ἐν Πάτραις 1898, σελ. 139 κέξ. Σπ. Π. Λάμπρου, Ἡ Δημητσάνα καὶ ἡ Σχολὴ αὐτῆς· Λόγοι καὶ Ἀρθρα, ἐν Ἀθήναις 1902, σελ. 504 κέξ. Πρβλ. καὶ «Ἀρχαδικὴν Ἑπετηρίδα», τόμ. Β' (1907), σελ. 40 - 41. Τρ. Ε. Εὐαγγελίδου, Ἡ παιδεία ἐπὶ Τουρκοκρατίας, τόμ. Α', ἐν Ἀθήναις 1936, σελ. 229 κέξ. κλπ.

² Εὐθ. Καστόρχη, Περὶ τῆς πρὸ αἰῶνων ὑπάρξεως Ἑλληνικῆς Σχολῆς ἐν τῇ κατὰ τὴν Δημητσάναν ἱερᾷ μονῇ τῇ ἐπικαλουμένῃ τοῦ Φιλοσόφου, «Εὐαγγελικὸς Κήρυξ», τόμ. Θ' (1865), σελ. 123 - 130.

³ Αθ. Παπαδοπούλου - Κεραμέως, Ἱεροσολυμιτικὴ βιβλιοθήκη, τόμ. Β', ἐν Περτροπόλει 1894, σελ. 578 - 579. Τάσου Αθ. Γριτσοπούλου, Ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Δημητςάνης καὶ Ἀργυροκάστρου, «Ἑπετηρίς Ἑταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν», τόμ. Κ' (1950), σελ. 226.

⁴ Ὑπ' ἀριθ. 163. Ἰωάννου καὶ Ἀλκιβιάδου Σακκελίωτος. Κατάλογος τῶν χειρογράφων τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἑλλάδος, ἐν Ἀθήναις 1892, σελ. 31 - 32. Ὁ δοιδίμος διδάσκαλος, ἱεροκέρυξ καὶ εἶτα ἐπίσκοπος Φθιώτι-

τὸ περίφημον Εὐαγγέλιον, τὸ λεγόμενον τοῦ *Βλαχομανόλη*, ἐφ' οὗ παραδίδεται ὅτι πρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως μὲν ὥρκίζοντο οἱ Γορτύνιοι καὶ μάλιστα οἱ ἀδελφοποιτοί ¹, μετ' οὗ πολὺ δ' ὁ Παπαφλέσσας ὥρκιζε τοὺς μουμένους εἰς τὰ τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας ἐν Δημητσάνῃ ². Ἄλλα χειρόγραφα, καθ' ἃ ἀναφέρει ὁ Καστόρχης, διηρπάγησαν κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ ἐλευθέρου βίου ³, ἀσφαλῶς δὲ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Ἐπαναστάσεως μετὰ τῶν ἐντύπων βιβλίων καὶ χειρόγραφα θὰ ἐχρησιμοποιήθησαν εἰς κατασκευὴν φισιγγίων ⁴.

Ἐν τούτοις μετὰ τὴν Ἐπανάστασιν ὑπῆρχον ἄξια λόγου παλαιὰ χειρόγραφα εἰς Δημητσάναν, ὧς τὸ περιέχον λόγους τοῦ Μ. Βασιλείου εἰς σχῆμα 4ον, ἱστορημένον, ἔτι δὲ ἄλλα τοῦ ΙΓ' αἰῶνος συνεσταχωμένα εἰς ἓν, ἐν ᾧ λόγοι τοῦ Ἰσοκράτους καὶ ἡ Μέλισσα Ἀντωνίου τοῦ Βυζαντίου, διὰ χειρὸς τοῦ ἔτους 1587 ⁵. Ἐκτὸς δ' αὐτῶν καὶ ἀριθμὸς κωδικῶν νεωτέρων χρόνων εἶχεν ἀπολειφθῇ, ὅστις διὰ τῆς προσθήκης χειρογράφων ἐκ δωρεῶν διαφόρων δημητσανιτῶν καὶ τῆς περισυλλογῆς τῶν ἀνὰ τὰς μονὰς τῆς περιφερείας, τοὺς ναοὺς καὶ λοιπὰ πρόσωπα, ἀνέρχεται σήμερον εἰς 167 ἐν ὧν, ὧν 23 ἐν τέλει (ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 145 – 167) εἰσῆχθησαν εἰς τὴν Βιβλιοθήκην ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς γορτυνιακῆς μονῆς Προδρομοῦ. Εἶναι φανερόν ὅτι μέγας ἀριθμὸς τῶν χειρογράφων τούτων συνδέεται πρὸς τὰ ἐν τῇ Σχολῇ τῆς Δημητσάνης διδασκόμενα μαθήματα καὶ ἡ εἶναι μαθηματάρια, ἔργα τῶν κατὰ καιροὺς μαθητῶν, ὅμοια τῶν ὁποίων ἐκ Δημητσάνης μετεφέροντο καὶ εἰς ἄλλα μέρη ⁶, διότι πολλαχοῦ οὗτοι ἰδρύνοντες σχολεῖα ἀνεδεικνύοντο εἰς αὐτὰ διδά-

δος Καλλίνικος Καστόρχης, εἰς τὰς φροντίδας τοῦ ὁποίου πολλοὺς ἐκ τῶν σημερινῶν κωδικῶν ὀφείλει ἡ συλλογὴ τῆς Δημητσάνης, εἶχε προσφέρει χειρόγραφα καὶ εἰς τὴν Ἐθνικὴν ἡμῶν ἐν Ἀθήναις Βιβλιοθήκην. Ἐκ δωρεᾶς τοῦ ἰδίου τούτου προέρχονται καὶ τὰ αὐτόθι αὐτόγραφα ἀπομνημονεύματα τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ.

¹ [Εὐθ. Καστόρχη], Περὶ τῆς ἐν Δημητσάνῃ Ἑλληνικῆς Σχολῆς, σελ. 38. Μ. Οἰκονόμου, Ἱστορικά τῆς Ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας ἢ ὁ ἱερός τῶν Ἑλλήνων ἀγών, ἐν Ἀθήναις 1873, σελ. 868.

² Σπ. Π. Λάμπρου, Ἡ πυρῆτις τῆς Δημητσάνης· Λόγοι καὶ Ἀρθρα, σελ. 513.

³ Ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 38.

⁴ Θ. Κολοκοτρώνη, Διήγησις συμβάντων τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς (1770-1836), ἔκδ. «Ἐστίας», τόμ. Α', ἐν Ἀθήναις 1889, σελ. 69. Φ. Χρυσανθοπούλου-Φωτάκου, Ἀπομνημονεύματα περὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, ἔκδ. Σ. Ἀνδρουπόπουλου, ἐν Ἀθήναις 1899, σελ. 141. Σπ. Π. Λάμπρου, Ἐνθ' ἄνωτ., τόμ. Α', ἐν Πέτρουπόλει 1893, σελ. 377. Δύο χειρόγραφα τοιαῦτα συγκαταλέγονται μεταξὺ

⁵ Y. Hartley, *Researches in Greece...*, London 1831, σελ. 356.

⁶ Οὗτω μαθηματάρια κατὰ τὸ ἔτος 1783 γεγραμμένον ὑπὸ τοῦ δημητσαναίου Παπαγεωργοπούλου, διὰ τῆς ψυχαγωγίας δὲ περιέχον ἐρμηνευόμενα κείμενα, ἀπέκειτο εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἀθ. Παπαδοπούλου-Κεραμέως, Ἐνθ' ἄνωτ., τόμ. Α', ἐν Πέτρουπόλει 1893, σελ. 377. Δύο χειρόγραφα τοιαῦτα συγκαταλέγονται μεταξὺ

σκαλοι¹, ἢ εἶναι ἀντίγραφα ἐξ ἄλλων προτύπων πρὸς τὸν αὐτὸν πάλιν σκοπὸν τῆς διδασκαλίας. Τοιαῦτα χειρόγραφα ἔφθασαν μέχρι τοῦ Ἀγίου Ὁρους, ἀνήκοντα ἄλλοτε εἰς δημητσανίτας λογίους μοναχοὺς, μηθητεύσαντας ἐν Δημητσάνῃ καὶ μετακομίσαντες εἰς Ἀθῶν τὰ χειρόγραφα, οἵοι μάλιστα ὑπῆρξαν οἱ Ἰωάννης — Ἱερόθεος Σπηλιωτόπουλος καὶ Ὀνούφριος Κουντουρόπουλος², οἵτινες ἔγραψαν ποικίλην μαθητικὴν, διδακτικὴν καὶ μορφωτικὴν ὕλην εἰς τὰ χειρόγραφα αὐτῶν³.

Καὶ ναὶ μὲν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Ἐπαναστάσεως κατεστράφη τὸ μέγιστον μέρος τῆς πλουσίας διὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Βιβλιοθήκης τῆς ἐν Δημητσάνῃ Σχολῆς⁴ καὶ τρόπον τινὰ διεκόπη ἡ χειρόγραφος παράδοσις δι' ἐν

τῶν κωδίκων τῆς μονῆς Ἀγίων Τεσσαράκοντα ἐν Λακεδαίμονι (ἤδη ἐν τῷ Ἱστορικῷ Ἀρχεῖῳ Σπάρτης), τὰ ὑπ' ἀριθ. 59 καὶ 64, ὧν τὸ πρῶτον ἐκ τῆς διδασκαλίας τοῦ ἐν Δημητσάνῃ διδασκάλου Ἀγαπίου Παπαδοπούλου ἐκ τῆς Γραμματικῆς, τὸ δὲ δευτέρον περιέχον ἐρμηνεῖαν ψυχαγωγικὴν λόγων τοῦ Ἰσοκράτους κλπ. Βλ. Ν. Α. Βέη, Κατάλογος τῶν χειρογράφων κωδίκων τῆς ἐν Θεράπναις μονῆς τῶν Ἀγίων Τεσσαράκοντα, «Ἐπετηεὶς τοῦ Παρνασσοῦ», τόμ. Η' (1904), σελ. 137, 138 - 139. Ἄλλο χειρόγραφον ΙΗ' αἰῶνος, λόγους τῶν Πατέρων περιέχον, εὑρίσκετο μεταξὺ τῶν χειρογράφων τῆς ἐν Ζαγορᾷ βιβλιοθήκης, βλ. Κ. Δυοβουνιώτην, «Νέος Ἑλληνομνήμων», τόμ. ΙΓ' (1916), σελ. 464. Ἔτερον ἀπόκειται εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Βουλῆς, ΙΘ' αἰῶνος, περιέχον ἐκλογὰς Πατερικῶν λόγων. Βλ. Σπ. Π. Δάμπρου, «Νέος Ἑλληνομνήμων», τόμ. ΙΔ' (1917), σελ. 99.

¹ [Εὐθ. Καστόρη], «Ἐνθ' ἀνωτ.», σελ. 22 - 23. Εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐκ Δημητσάνης διδασκάλων ἀνάγονται πολλοί, ὡς ὁ ἐν Ἀθήναις Ἀθανάσιος Μπουσόπουλος, ὁ ἐν Τριπόλει Παρθένιος, οἱ ἐν Βυτίνῃ Δανιὴλ καὶ Παρθένιος κ.ἄ. Ἐν Βαμβακοῦ τῆς Λακεδαίμονος ἐδίδασκε πρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως ἀγνώστου ἐπωνύμου διδάσκαλος, ἀπλῶς ἀλλὰ χαρακτηριστικῶς Δημητσανίτης καλούμενος. Φ. Κουκούλῃ, Ἱστορία τῆς Βαμβακοῦς, ἐν Ἀθήναις 1907, σελ. 55. Π. Παπαζαφειροπούλου, Μεθυδριάς, ἥτοι ἱστορικὴ καὶ τοπογραφικὴ ἀφήγησις περὶ τῆς ἐν Βυτίνῃ Ἑλληνικῆς Σχολῆς..., ἐν Ἀθήναις 1883, σελ. 21 κέξ. Ἰω. Οἰκονόμου - Λοντοτσάκιρη, Σημείωμα γιὰ τοὺς διδασκάλους τοῦ Σοποτοῦ, παρὰ Ν. Πολίτη, Χειρόγραφα μοναστηριῶν Αἰγίου καὶ Καλαβρύτων, «Ἑλληνικά», τόμ. ΙΑ' (1939), σελ. 106.

² Μ. Ι. Γεδεών, Λόγιοι καὶ βιβλιοθηκαὶ τῆς ἐν Ἀθῶν μονῆς τῶν Ἰβήρων «Ἐκκλ. Ἀλήθεια», τόμ. Δ' (1883 - 1884), σελ. 526, Ε' (1884 - 1885), σελ. 166.

³ Οὕτως οἱ ὑπ' ἀριθ. 2339, 2342, 2405, 2407, 2425, 2548, 4619, 5772 ἀγιορειτικοὶ κώδικες (μονῶν Ξηροποτάμου καὶ Ἰβήρων) προέρχονται ἐκ τῆς ἐν Δημητσάνῃ Σχολῆς. Σπ. Π. Δάμπρου, Catalogue of the Greek manuscripts on Mount Athos..., τόμ. Α', ἐν Κανταβριγίᾳ 1895, σελ. 200, 202 - 204, 215 καὶ τόμ. Β', 1900, σελ. 157, 343.

⁴ Περὶ τῆς βιβλιοθήκης βλ. Ἱερωνύμου Βογιατσῆ, Περὶ τῆς ἐν Δημητσάνῃ Βιβλιοθήκης, «Ἀττικὸν Ἡμερολόγιον» Εἰρηναίου Ἀσωπίου, ἔτ. Β' (1868), σελ. 75 - 79. Τάκη Ταχτικοῦ (=Τάσου Γριτσοπούλου), Ἡ Βιβλιοθήκη Δημητσάνης, ἐν Τριπόλει 1939, σσ. 7.

ἀξιόλογον διὰ τὴν Πελοπόννησον πνευματικὸν ἴδρυμα, ἀλλὰ διὰ τῆς συγκεντρώσεως τῶν τῇδε καθεῖσε διασκορπισθέντων κωδίκων καὶ διὰ δωρεῶν διαφόρων δημητσανιτῶν ἐντύπων καὶ χειρογράφων μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων, κατορθώθη ὥστε νὰ πληρωθοῦν αἱ κεναὶ προθῆκαι τῆς Βιβλιοθήκης ἀφ' ἐνὸς καὶ ἡ ἐπ' ἐσχάτων ἀνακηρυχθεῖσα Δημοσίᾳ Βιβλιοθήκη ν' ἀριθμῇ περὶ τοὺς ἑνδεκα χιλιάδας τόμων σήμερον, νὰ συγκροτηθῇ δὲ ἡ ὁπωσοῦν ἐνδιαφέρουσα συλλογὴ τῶν χειρογράφων, ὁ κατάλογος τῶν ὁποίων μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς συντομίας ἐκδίδεται κατωτέρω, διὰ τῆς γνωστῆς καὶ καθιερωθείσης παλαιογραφικῆς μεθόδου. Τὰ χειρόγραφα τῆς ἐν Δημητσάνῃ Βιβλιοθήκης καὶ τὰ παρ' αὐτῇ ἔγγραφα ἤγαγον εἰς τὴν ἰδρυσιν τοπικοῦ ἱστορικοῦ Ἀρχείου τῆς ἐπαρχίας Γορτυνίας ἐκ μέρους τῆς πολιτείας, ἵνα διὰ τῆς συγκεντρώσεως τοῦ ἐγκατεσπαρμένου εἰς νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα ἀρχαιοῦ ὕλικου καὶ δι' ἀγορῶν πλουτιζόμενον ἀποτελέσῃ τοῦτο εὐπρόσωπον κρατικὴν ὑπηρεσίαν, διὰ τὴν διάσωσιν καὶ μελέτην τῶν πηγῶν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἱστορίας. Ἐν βῆμα σταθερὸν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἶναι ἡ ἔκδοσις τοῦ μετὰ χεῖρας Καταλόγου.

1.

Περγαμηνή. Διαστ. $0,11 \times 0,07$ μ. Αἰὼν ΙΓ'. Φ. 163.

Ὡρολόγιον τὸ Μέγα.

Ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

Ἐν τέλει προστίθενται :

(φ. 106α). Μηνολόγιον, περιέχον τὰς ἐνδοξοτέρας καὶ ἐπισημοτέρας τῶν ἑορτῶν...

(φ. 139β). Ψαλμοὶ διάφοροι.

(φ. 144α). Τροπάρια τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ ὁρθρου ἐκ τῆς ὀκτωήχου.

Ὁ κώδιξ διατηρεῖται καλῶς, παρὰ τὴν ἐκ τῆς συχνῆς χρήσεως καὶ τῶν κηρίων καὶ λυχνίων φθοράν. Κοσμεῖται ὑπὸ κεφαλαιωδῶν γραμμάτων, ἅτινα μετὰ τέχνης ἐξεργασμένα, πεποικιλμένα διὰ χρυσοῦ, εὐμεγέθη καὶ ὠραῖα, περικοσμοῦν τὰ φύλλα τοῦ κώδικος. Ἐπίτιτλοι βραχεῖς διὰ μέλανος ἐρυθροῦ ἔχουν ἀποσβεσθῇ ἐκ τῆς τριβῆς, ἐνῶ τὸ μέλαν τοῦ κειμένου οὐδεμίαν παρουνισιάζει μεταβολήν. Ἡ στάχσις βυρσίνη. Ἡ προσθία πινακὶς διατηρεῖ κατὰ τὸ πλεῖστον ἀκέραιον τὸ ἐκ σκληροῦ δέρματος περικάλυμμα, ἡ ἑτέρα οὐδόλως, οὕσα καρυίνη. Τὸ νῶτον καλύπτεται δι' ὑφάσματος, ἐκπεσούσης τῆς βύρσης.

Μεταξὺ τῶν φ. 14—15 ἑξερρῦν ἐν φύλλον, ἕτερα δὲ μεταξὺ τῶν 16—17α καὶ 102—103 καὶ ἄλλαχοῦ. Ὁ κώδιξ εἶναι γεγραμμένος μετ' ἄκρας ἐπιμελείας, ἡ χεὶρ τοῦ βιβλιογράφου ἔγραψε σταθερῶς διὰ γραμμάτων σμικροτάτων, μὲ πληθὺν συντομογραφιῶν καὶ ἐπιτιμήσεων.

2.

Χαρτ. Διαστ. $0,146 \times 0,095 \times 0,07$ (νῶτον). Αἰὼν ΙΖ'. Φ. 383.

1. (φ. 1α). Μ α ξ ί μ ο υ ἱ ε ρ ο μ. Π ε λ ο π ο ν ν η σ ί ο υ, τ ο ὗ ὁ μ ο λ ο γ η τ ο ὦ, Κυριακοδρομίον, ἥτοι ὁμιλίας εἰς τὰ Εὐαγγέλια τῶν Κυριακῶν ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ. Ἀρχ. : Ἀδελφὸς ἡρώτησε γέροντα λέγων· παρακαλῶ σε, πάτερ, εἰπέ μοι, τίς ὁ σκοπὸς τῆς ἐνανθρωπήσεως.

2. (φ. 42α). Τ ο ὗ α ὗ τ ο ὦ, Κεφάλαια διάφορα ἐν ἐξηγήσει ὑπάρχοντα. Περὶ τῆς εἰς θεὸν ἀγάπης, τίς ἐστι καὶ πῶς ἡ διὰ τίνων κατορθοῦται... Ἀρχ. : Ἀγάπη μὲν ἐστὶ διάθεσις ψυχῆς ἀγαθῇ...

3. (φ. 265α). Περὶ τοῦ τί εἰσιν ἐργασίαι, δι' ὧν ὁ θεὸς θεραπεύεται... Ἀρχ. : Πρώτη ἡ καθαρά προσευχή. Δευτέρα ἡ ψαλμωδία, ἡ μετὰ πλήθους ἢ κατὰ μόνας...

4. (φ. 273α). Τοῦ δσίου πατρὸς ἡμῶν Ν ε ί λ ο υ τ ο ὦ ἄ σ κ η τ ο ὦ,

Παραίνεσις πρὸς μοναχόν. Ἀρχ. : Ἀκρασίαν βρωμάτων, περικόπτει νηστεία· ἀκολασίαν δὲ πορνείας περιαιρεῖ ἐγκράτεια μετὰ προσευχῆς...

5. (φ. 277α). Τοῦ αὐτοῦ, Κεφάλαια διάφορα. Ἀρχ. : Φόβον θεοῦ ἔχε καὶ πόθον, καθαρῶ δὲ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως πρὸς πάντας κέχρησο...

6. (φ. 283β). Τοῦ ἀββᾶ Νείλου, Στίχοι κατὰ ἀλφάβητον πρὸς ἀρχάριον μοναχόν. Ἀρχ. : Ἀρχὴν ἀγαθὴν τὴν ξενιτείαν ποιοῦ. Βίον εὐκλεῖ κοινόβιον λογιζοῦ...

7. (φ. 284β). Τοῦ αὐτοῦ, Ἑτέρα ἀλφάβητος ὥραία.

8. (φ. 286α). Τοῦ αὐτοῦ, Ἑτέρα ἀλφάβητος ὥραία.

9. (φ. 287α). Τοῦ αὐτοῦ, Ἑτερα κεφάλαια εἴκοσι ἔξ.

10. (φ. 288α). Θ. Στουδίτου, Πρὸς μοναχοῦς.

11. (φ. 288β). Νείλου τοῦ ἀσκητοῦ, Περὶ ἀντιζύγων ἀρετῶν καὶ κακιῶν Κεφάλαια.

12. (φ. 297α). Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου, α) λόγος περὶ τάξεως τῶν ἀρχιερέων. Ἀρχ. : αὕτη ἐστὶν ἡ τάξις ἡ σῶφρων καὶ θεῶ προσφιλῆς, τὸ μὴ βλέπειν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὧδε κἀκεῖσε... β) διδαχὴ περὶ τῆς μοναχικῆς πολιτείας.

13. (φ. 305α). Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου, Ὁμιλία Γ'.

14. (φ. 313α). Ἰωάννου, Ἐπισκόπου Καρπάθου, Πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς Ἰνδίας προτρέψαντας μοναχοὺς παρακλητικὴ.

15. (φ. 322β). Ἀρχὴ τῆς διόπτας κεφάλαια κείμενα. Περιέχει γνώμας Πατέρων, ἥτοι Ἰω. Χρυσοστόμου, Κυρίλλου, Βασιλείου, Ἰσαάκ, Μαξίμου, Ἰσιδώρου Πηλουσιώτου, Σειράχ, Σολομώντος, Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ, Θεοδορητοῦ Ἡρακλείας, Ἀγ. Ἀναστασίου, Νείλου.

16. (φ. 339α). Ἀδελφου, α) Ψυχὴ. Σύντομος ἐξήγησις καὶ διάγνωσις τοῦ τριμεροῦς τῆς ψυχῆς. Ἀρχ. : ὅτι τρία μέρη τῆς ψυχῆς, λογισμός, θυμὸς καὶ ἐπιθυμία... β) (φ. 345α). Περὶ τῆς αὐτεξουσιότητος τῆς φύσεως τῶν ἀνθρώπων γ) (φ. 347α). Περὶ διακρίσεως τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων.

17. (φ. 349α). Ἰω. Χρυσοστόμου, Περὶ τοῦ γινώσκειν ἀλλήλους ἐν τῷ μέλλοντι δίκαιοι καὶ ἁμαρτωλοί, ἐξήγησις ὑπὸ ἀδελφου.

18. (φ. 350β). Περὶ τῶν ἐπουρανίων ταγμάτων κλπ.

19. (φ. 352α). Περὶ τῶν ἐπὶ ἁμαρτημάτων κλπ.

20. (φ. 359β). Περὶ τῆς ἐπιγείων καὶ ἐπουρανίων κατασκευῆς. Ἀρχ. : τῆς γῆς τὸ σχῆμα οὕτε τετραγώνον ἐστίν, οὕτε τρίγωνον, οὐδὲ πάλιν ὀλοστρογγύλον... ἤγουν περιστρογγυλόμακρον καὶ ὅλον αὐτοσχημάτιστον... Περὶ τῶν τεσσάρων θαλασσῶν. Περὶ τοῦ ὠκεανοῦ ποταμοῦ. Περὶ τοῦ παραδείσου. Περὶ τῶν θερμῶν ὑδάτων. Περὶ νεφελῶν, χιόνος, βροχῶν, χαλάζης, πάχνης, δροσίας καὶ κρυστάλου. Περὶ κομήτων τῶν πιπτόντων εἰς τὴν γῆν. Περὶ οὐρανοῦ καὶ ἀστέρων. Περὶ τῶν ὑδαρικῶν ζωδίων...

Ἐν φ. 39β, ἡ σημείωσις : *†* ἐτοῦτο τὸ βιβλίον εἶναι τοῦ ση|γματίου (;) *δροβ κ(αι) ὁποι|ος* τὸ *ξενῶ|σοι* *ἄς ἔχει* τὸ *ἐπι|τίμιον*.

Ἐν φ. 40α, δι' ἐρυθροῦ μέλανος, κηλιδώσαντος πᾶσαν τὴν σελίδα καὶ τὴν προηγουμένην, ταῦτα : *δόξα σοι ὁ θ(εὸς) ἡμ(ῶν) ὁ δοὺς ἀρχὴν κ(αι) τέλος καὶ πάλ(ιν) ἐρῶ δόξα [σοι· τέλος] ἔσχεν πόνω δαβὶδ τάλ[ανος] κ(αι) ρα[κεν] δύτου· ἐν τῇ χώρᾳ κ(αι) πόλ(ει) Θηβῶν κ(αι) ἐν ἔτει ἀπὸ ἀδάμ ζρε' ἀπὸ χ(ριστο)ῦ δὲ αχκζ' μαρτίου ἐτεληώθη.*

Δι' ὑστέρας γραφῆς ἐν φ. 41β, ταῦτα : *Αὐτὸ τὸ βιβλίον ὑπάρχει τοῦ μοναστηρίου Φιλοσόφου καὶ ὁποιος τὸ πάρη νὰ διαβάσῃ καὶ δὲν ἐννοιασθῇ νὰ τὸ δώσῃ ὀπίσω, νὰ ἔχῃ τὴν κατάραν τῆς Παναγίας καὶ ἡ μερὶς αὐτοῦ μετὰ τοῦ προδότου Ἰούδα.*

Φ. 320α, ἐν τῷ ἐσχάτῳ στίχῳ, διὰ χειρὸς τοῦ βιβλιογράφου : *τῷ τελειοτ(ῇ) τ(ῶν) καλ(ῶν) θ(ε)ῶ *†* δόξα αχκθϞ οκτωβρ(ίου) κη' ἐν τῇ χώρᾳ... [Θηβῶν].*

Ὁ κῶδιξ εἶναι κολοβός. Πιθανώτατα ἐγράφη ὑπὸ τῆς αὐτῆς χειρὸς, ἀλλ' εἰς χρόνους διαφόρους. Περὶ τοῦτου μαρτυρεῖ καὶ ἡ χρῆσις τριῶν εἰδῶν μέλανος. Τὰ ἀρχικὰ τῶν διαφόρων κεφαλαίων μεγάλα, ἐρυθροβαφῇ, μετὰ τινος διακόσμου. Ἀξίαι παρατηρήσεως φράσεις τινὲς ἐν τῇ ᾧα, οἷον : (φ. 116β) *ἄκουε*, (φ. 115β) *ᾶρα*, (φ. 106β) *πρόσεχε τί φησιν ὁ πατήρ*, (φ. 96β) *σαφέστατον κλπ.* Ἡ στάχσις διὰ βύρσης τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων. Ἐπὶ τοῦ νώτου : *Θεοφόρου Μαξίμου.*

3.

Χαρτ. Διαστ. 0,131×0,082. Αἰὼν ΙΘ'. Φ. 47.

Καλλι|νίκου Κασ|τόρχη', Ἐπισκόπου Φθιώτιδος, Ἡμερο-
λόγιον ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου 1838 μέχρι Ὀκτωβρίου 1852.

¹ Ὁ Καλλίνικος Καστόρχης ὑπῆρξεν ἐκ τῶν δραστηρίων κληρικῶν τῆς ἐπαναστατικῆς περιόδου καὶ μετ' αὐτὴν, χρηματίσας διδασκαλὸς εἰς διαφόρους τόπους, ἱεροκήρυξ, γραμματεὺς ἀγωνιστῶν, ὑπουργείων καὶ ἐπιτροπῶν καὶ τέλος ἐπίσκοπος Φθιώτιδος. Τοῦ ἀνδρὸς ἀπόκεινται καὶ ἄλλοι κώδικες εἰς τὴν ἰδίαν βιβλιοθήκην, εἴτε ἴδιοι, εἴτε ποικιλοτρόπως ἀποκτηθέντες. Περὶ αὐτοῦ πρὸς τὸ παρὸν βλ. 1) Κ. Δυοβουνιώτου, Καλλίνικος Καστόρχης, «Ἱερὸς Σύνδεσμος», ἔτ. Η' (157'), περ. β', φ. 189 (15/3/1913), σελ. 3-4. 2) Ἀρχιμ. Χρυσάνθου Ἀντωνιάδου, Καλλίνικος Καστόρχης, αὐτόθι φ. 194 (1/6/1913), σελ. 2-3. 3) Γ. Π. Κρέμου, Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Φθιώτιδος Καλλίνικος Καστόρχης, ἐν Ἀθήναις 1863, σελ. ιδ'+93. 4) Πολυκάρπου Συνοδινού, μητρ. Γόρτυνος - Μεγαλοπόλεως, Ὁ Φθιώτιδος Καλλίνικος Καστόρχης, «Θεολογία», τόμ. Θ' (1931), σελ. 97-113. 5) Τὰ τῆς ἐκφορᾶς καὶ ταφῆς τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει ἀρχιεπισκόπου Φθιώτιδος καὶ Λοκρίδος Καλλινίκου Καστόρχη καὶ οἱ εἰς αὐτὸν ἐκφωνηθέντες ἐπικήδαιοι λόγοι [ὑπὸ τοῦ ἱεροκήρυκος Χριστοφόρου Σταματιάδου καὶ τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς Τιμολέοντος Φιλήμονος], Ἀθήνησιν 1877, σσ. 32.

Φύλλα τινὰ ἀφέθησαν λευκά, ἵνα συμπληρωθῶσιν ὡς φαίνεται βραδύτερον. Στάχως βυρσίνη νεωτάτη. Ὁ κώδις περιήλθεν εἰς τὴν Βιβλιοθήκην ἐκ δωρεᾶς τοῦ καθηγητοῦ Δημ. Παππούλια.

4.

Χαρτ. Διαστ. 0136×0,096. Αἰὼν ΙΘ'. Φ. 27.

[Παναγιώτου Κάλια-Τσοπανάκου], «Στιχουργία τῆς Πελοπόννησος πολέμου 1821 ἀπριλίου 25»¹.

5.

Χαρτ. Διαστ. 0,156×0,105. Αἰὼν ΙΗ'. Φ. 111.

1 (φ. 5α) «Ἐπιστολαὶ κατὰ πᾶν ὅτιοῦν πρόσωπον, σὺν τοῖς τίτλοις, μετὰ καὶ τινων ἄλλων ἐρμηνειῶν».

Προτάσσονται σημειώσεις τινὲς καὶ διηγήσεις ἱστορικαὶ καὶ θρησκευτικαὶ (φ. 1-4), ἔπονται δὲ (φ. 50α) κεφάλαια «περὶ τῶν ἐπιστολικῶν τύπων, πόσοι εἶναι καὶ πῶς ὀνομάζεται ἕκαστος». Ἀπὸ τοῦ φ. 71β σχέδια προικοσυμφώνων, περὶ τοῦ πῶς δεῖ γράφειν τὸν πνευματικὸν τὴν συμμαρτυρίαν, τοὺς ἀρχιερεῖς συστατικόν, παραίτησιν κ.ἄ.²

Ἐν φ. 56β ἐν τῇ ᾧα : *Καὶ τότε Ἀθανασίου Καλπακοπούλου*. Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἐν φ. 108β, 80β. Ἐκ πολλῶν ἐνδείξεων γίνεται φανερόν ὅτι ὁ κώδις ἐγράφη ἐν τῇ Σχολῇ Δημητσάνης. Ἡ Βιβλιοθήκη αὐτῆς ἀπέκτησεν αὐτὸν διὰ δωρεᾶς τοῦ μητροπολίτου Φθιώτιδος Ἰακώβου Παπαϊωάννου ἐκ τῆς βιβλιοθήκης τοῦ πατρὸς του Νικολάου ἱερέως Παπαϊωάννου³.

6.

Χαρτ. Διαστ. 0,152×0,103. Αἰὼν ΙΗ'. Φ. 168.

1. (φ. 9α). Ἀδελόου, Ρητορικῆς πραγματεία. Ἀρχ. : *Περὶ περιό-*

¹ Βραχεῖαν περιγραφὴν μετὰ τινων πληροφοριῶν τοῦ κώδικος βλ. ὑπὸ Τάσου 'Αθ. Γριτσοπούλου, Ἕνα τραγούδι τοῦ Τσοπανάκου, «Νέα Ἑστία», τόμ. ΚΗ' (1940), σελ. 1155 κῆξ. Τοῦ αὐτοῦ, Ὀλίγα περὶ Τσοπανάκου, αὐτόθι, τόμ. ΚΘ' (1941), σελ. 465-466.

² Σχέδια ἐπιστολῶν τινων ἀναφέρονται εἰς πραγματικὰ γεγονότα καὶ ἐχρησιμοποίησαν ἥδη. Τάσου 'Αθ. Γριτσοπούλου, Ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Δημητσάνης καὶ Ἀργυροκάστου, «Ἐπετηρὶς Ἑταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν», τόμ. Κ' (1950), σελ. 239-241.

³ Κατὰ σημείωμα ἐπὶ χάρτου, ἀπὸ 20 Σεπτεμβ. 1923, τοῦ καθηγητοῦ Δημ. Παππούλια.

δον. Περίοδος ἐστὶ λόγος καθ' ἑαυτόν, διάνοιαν τελείαν καὶ ἀπολελυμένην δηλῶν.... Ἔτι κεφάλαια : Περὶ ἁρμονίας τῆς κατεστραμμένης περιόδου. Περὶ τοῦ τρόπου τοῦ τὴν περίοδον ἐκτείνειν καὶ τὸ ἅπλως πᾶσαν δμιλίαν. Περὶ ποιότητος.

2. (φ. 37α). «Λευχειμονοῦσα ρητορική, εἴτουν Ἀφθονίου προγυμνάσματα, ἐκ τῆς Λατίν(ων) ἀνθολογηθέντα φωνῆς... σπουδῇ καὶ πόνῳ Ἀναστασίου πα(πα) : Βασιλοπούλου, τοῦ ἐξ Ἰωαννί(νων) ἐν τῇ κωμοπόλει Τυρνάβῳ τῆς Θετταλίας) διατρίβοντος· χάριν τῶν ὑπ' αὐτοῦ διδασκομ(ένων) πρωτοπείρων μαθητῶν»¹.

Ἐν φ. 37β ὁ αὐτὸς καθορίζει σαφέστερον ἐν στίχοις οὕτως τὰ τοῦ βιβλίου :

**Ἰακώβου ιεροδιακόνου τοῦ Κυπρίου
εἰς τὴν Βίβλον**

*Πυκνίδα ρητορικῆς ὁ λατινίδων ὀχρετεύς(ας)
ταύτην ἐκ λιβάδων ἔπλετ' Ἀναστάσιος·
ἀμφοτέρης πάντως διαλέκτου δεξιὸς Ἰδμων
πλήρης τῶν σοφίης καὶ χαρίτ(ων) τρόφιμ(ος).*

Τοῦ αὐτοῦ, κατ' ἐρωταπόκρισιν

ΠΕΥ. *Τίς σε ἄλουργοφορεῖν θέτο ρητορικὴ βαθύολβε,
τὴν πάρος οὐ τοῖον φᾶρος εἰσασαμένην ;*

ΑΠ. *Ἐξοχος ἐν λογίοισιν ἀνὴρ στόμα καλλιόπης τε,
ἔργος Ἰωαννί(νων) θεῖος Ἀναστάσιος·
Παίδων Ἑλλήν(ων) χάριν αὐτὰρ ἔδῳ γε μαθητῶν
πλεῖστα πονησάμε(νος) τεῦχ' μ' ἄλουργοφορεῖν·
Οὐδ' τὸ πόλ' ἐν σοφίῃ ἄγεται κωμόπολις ἄρτι
Τύρναβος, ὡσαύτως πᾶσατε θετταλίη.
Σφῶν ἐνὶ γυμνασίῳ σελαγίζοντος νεοδμήτω
μαρμαρυγαῖς ἀρετῶν πολυμαθημοσύνης.*

¹ Περὶ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων διδασκάλου καὶ ιεροκήρυκος βλ. Κ. Ν. Σάθια, Νεοελληνικὴ Φιλολογία, ἐν Ἀθήναις 1868, σελ. 441 - 442. Οἱ στίχοι τοῦ ἐπιγράμματος, ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1192 χειρογράφου κώδικος τῆς Ἑθνικῆς ἡμῶν Βιβλιοθήκης, ὑπὸ Ἰωάννου καὶ Ἀλκιβιάδου Σακκελίωτος, Κατάλογος τῶν χειρογράφων τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἑλλάδος, ἐν Ἀθήναις 1892, σελ. 216 - 217. Βλ. καὶ Ἐπαμ. Γ. Φαρμακίδου, Ἡ Δάρισα, Βόλος 1926, σελ. 102 - 103. Ἐξ ἐτέρου δὲ ἀντιγράφου, Μ. Παρανίκα, Σχολὴ ἐν Τυρνάβῳ τῷ 1702, περιοδ. τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου, τόμ. ΙΑ' (1876 - 1877), σελ. 74.

Ἐν φ. 38α ἡ προσφώνησις :

Τῷ πανιερωτάτῳ κ(αί) λογιωτάτῳ μ(η)τροπολίτῃ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Λαρίσης κυρίῳ κυρίῳ Παρθενίῳ ὑπεριμῳ κ(αί) ἐξάρχῳ δευτέρας Θετταλί(ας) κ(αί) πάσης Ἑλλάδος, ἀπὸ 6 Φεβρουαρίου 1702.

Ἄρχ. : Ἐπρεπεν ἄρα, δέσποτα ἀξιάγαστε...¹. Μεθ' ὃ ἐπιγράμματα εἰς τὸν ἴδιον.

3. (φ. 39β). Στοιχεῖα ρητορικῆς, κατ' ἐρωταπόκρισιν. Προτάσσεται προοίμιον.

Ἐν φ. 159α : χάρις τοίνυν τῇ προσκυνητῇ, καὶ ἀγία τριάδι, ἐξ ἧς πᾶν εἶ τι ἀγαθὸν ἐν τῷ κόσμῳ ἀγαθοδότης μετοχετεύεται, καὶ ἐξαπλοῦται· μόνῳ γὰρ σοφῷ θεῷ (κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον) διὰ Ἰ(ησοῦ) Χ(ριστοῦ) ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Τέλος.

Ἐν φ. 159β : Καὶ τόδε πρὸς τοῖς ἄλλοις Γεωργίου τοῦ Τζερκισιανοῦ.

Ἐν φ. 167α : ἀφηγερώθῃ παρὰ Παναγ. ἐκ Δημιτζάνα Καρακάλου.

Ἐν φ. 8β ἐν τῇ ψα διακρίνεται μετ' ἄλλων δύο δυσὺμβλήτων λέξεων τὸ ὄνομα Ἀγάπιος.

Φύλλα τινὰ ἀφέθησαν λευκά. Ἡ γραφή ἐπιμελεημένη. Ἡ διατήρησις καλή. Στάχσις διὰ βύρσης νεωτάτη. Ἐκ τῆς νοτίδος φύλλα ἱκανὰ διαποτισθέντα ἐφθάρησαν.

7.

Χαρτ. Διαστ. 0,147×0,102. Λῶν ΙΗ'. Φ. 114.

1. (φ. 5α). «Τοῦ πανσεβάστου καὶ κριτοῦ Θεσσαλονίκης Ἀρμενοπούλου, Λεξικὸν κατὰ στοιχεῖον, περιέχον τὰ κοινῶς γραφόμενα ῥήματα, ἐν ᾧ δεικνύται τινὰ μὲν αὐτῶν εἶσιν ἀμετάβατα, τινὰ δὲ μεταβατικά...».

Ὅτις : ἀ γ ἀ λ λ ο μ α ι τὸ χαίρω, ἀγάλλω δὲ τὸ τιμῶ, ἕτερον, αἰτιατικήν, ὅθεν καὶ ἀγαλμα μεταβατικόν εἰς αἰτιατικήν· ὡσαύτως καὶ τὸ ἀγάλλομαι τῇ ψυχῇ εἰς δοτικήν.

Φ. 34β. *Εἶδον*, ἀντὶ τοῦ ἐθεασάμην, καὶ μεθ' ὅσων συνάπτεται προθέσεων, οἷον κατεῖδον, περιεῖδον, ἀντὶ τοῦ περιέβλεψα· ἐπεῖδον, ὅπερ ἐπὶ πολλὴ μὲν ἐπὶ συμφορᾷ τίθεται, ἀπαξ δὲ ἐπὶ ἐπιθυμίας παρὰ Θουκνδίδην· ὑπερεῖδον δὲ μόνον ἀντὶ τοῦ κατεφρόνησα εἰς γενικήν.

2. (φ. 84α). Βιβλίον γραμματικῶν ἐρωτημάτων : *Τί ἐστι γραμματική* ;

¹ Ἡ προσφώνησις πρὸς τὸν Λαρίσης Παρθένιον Β' (1688 - 1702) δὲν περιέχεται παρὰ τοῖς ἀνωτέρω. Περί αὐτοῦ βλ. Ε. Φαρμακίδην, Ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 102 - 103. Ν. Ι. Γιαννοπούλου, Ἐπισκοπικοὶ κατάλογοι Θεσσαλίας, «Ἐπετηρὶς Παρνασσοῦ», τόμ. Ι' (1914), σελ. 275 - 276, ἔνθα καὶ ἄλλα ἐπιγράμματα πρὸς τὸν αὐτὸν Παρθένιον. Μ. Παράνικα, Ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 76, ἡ ἐπιστολή.

Κατάλογος τῶν χειρογράφων κωδίκων τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Σχολῆς Δημητσάνης 193

Γραμματική ἐστὶν ἐμπειρία τῶν παρα ποιηταῖς καὶ συγγραφεῦσιν ὡς ἐπὶ πολὺ λεγομένων.

Φύλλα τινὰ ἀφέθησαν λευκά. Ἐν ἀρχῇ προτάσσονται κανόνες γραμματικοί. Ἐκ τοῦ λεξιλογίου ἑλλείπει τὸ στοιχεῖον Ρ, τὸ Π δὲν ὀλοκληροῦται, περατοῦται δὲ τοῦτο διὰ τοῦ Χ. Ἐγραψαν δύο χεῖρες. Στάχως νεωτέρα βυρσίνη.

8.

Χαρτ. Διαστ. 0,15×0,102. Αἰὼν ΙΘ'. Φ. 48.

Μαθηματάριον.

Περιέχει γραμματικὰς ἀσκήσεις ἐπὶ τῶν τριῶν κλίσεων.

Ἐν φ. 1β : *καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις Γεωργίου τοῦ ἐκ Σίφνου.*

Ὁ κῶδιξ ἀστάχως

9.

Χαρτ. Διαστ. 0,135×0,09. Αἰὼν ΙΘ'. Φ. 16.

Κατάστιχον, περιέχον κτηματικὰς ἀναγραφάς, λογαριασμούς, ἐνθυμήσεις, μεριδοχάρτια, ἀδήλου τινὸς μονῆς Φθιώτιδος (Σούρπη ;), μεταφεροθὲν ἐκεῖθεν μετ' ἄλλων ἐγγράφων ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου Φθιώτιδος Καλλινίκου Καστόρχη. Ἄνευ σταχώσεως.

10.

Χαρτ. Διαστ. 0,135×0,10. Αἰὼν ΙΘ'.

Ὅμοιον τῷ προηγούμενῳ.

11.

Χαρτ. Διαστ. 0,158×0,102. Αἰὼν ΙΗ'. Φ. 75.

Μαθηματάριον, περιέχον σχόλια εἰς τοὺς ἐπιστολικοὺς τύπους μετὰ ὑποδειγμάτων.

Ἐν φ. 1α κατὰ τὴν ἄνω ᾤαν : *ἐν τῷ αψμε^ο ἔτει μονιχιῶνος δ' ἰσταμένου.*

Στάχως νεωτάτη.

12.

Χαρτ. Διαστ. 0,152×0,111. Αἰὼν ΙΓ' – ΙΗ'. Φ. 176.

1. (φ. 9β). Ἐ φ ρ α ἰ μ τ ο ὕ Σ ύ ρ ο υ, Πῶς χρὴ ἀναγινώσκειν ἢ ἀναγινώσκοντι προσέχειν. Ἀρχ. : *Ὅταν ταῖς θέλαις βίβλοις προσομιλῇς, μὴ*

ΕΠΕΤΗΡΙΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ Ἑτερος ΚΒ'

13

ἀπλῶς ἔσο κατεσπονδασμένος, ἐπιτρέχων ἐξ ἐπιπολῆς καὶ διδὼν παρέργως τὰ γεγραμμένα...

2. (φ. 10α). Ἀ ν τ ω ν ί ο υ τ ο ὦ Β υ ζ α ν τ ί ο υ, «Ἀπομνημονεύματα συλλεγέμενα παρ' αὐτοῦ ἐκ διαφόρων τῶν καθ' ἡμᾶς καὶ τῶν θύραθεν ἃ λέγονται Μέλισσα...». Λόγος εἰς διάφορα κεφάλαια Γενέσεως, Ἐξόδου κλπ.

Προηγείται (φ. 4α) πίναξ τῶν κεφαλαίων τοῦ ἔργου.

3. (φ. 107α). Τ ο ὦ α ὕ τ ο ὦ, Ἐκ τῶν τοῦ δευτέρου βιβλίου τῆς Μερίσης¹ τούτου προτάσσεται (φ. 105α) «προσευχή ἐκ τοῦ Θηκαρᾶ»,

4. (φ. 139α). Μ α ξ ί μ ο υ τ ο ὦ, Π ε λ ο π ο ν ν η σ ί ο υ, Ἐκ τῶν κεφαλαίων ἐκ τῆς πρώτης ἑκατοντάδος... Ἐκλογαὶ καὶ ἐκ τῆς β' καὶ γ' ἑκατοντάδος.

5. (φ. 153α). Ἰ π ο κ ρ ά τ ο υ ς, Ἀφορισμῶν τμήμα α' - η'. Ἀρχ. : Ὁ βίος βραχύς, ἡ δὲ τέχνη μακρά, ὁ δὲ καιρὸς δξύς, ἡ δὲ πείρα σφαλερή, ἡ δὲ κρίσις χαλεπή...

6. (φ. 166β). Τ ο ὦ Ἀ γ ί ο υ Ἀ ν τ ι ό χ ο υ, Πρὸς Εὐστάθιον περὶ λογισμῶν.

Ἐν φ. 7α ἐπιστολὴ Εὐγενίου Ἰωαννουλίου, τοῦ ἐξ Αἰτωλίας, πρὸς Παλλάδιον τὸν Πελοποννήσιον ἱατρόν, ἀπὸ 18 Σεπτ. 1664¹.

Ἐν δὲ φ. 9α τὰ ἐπόμενα σημειώματα :

Εἰς χρῆσιν νικηφόρου ἱερομ(ονά)χ(ου) προεγγέλε(ως) κ(αὶ) τῶν φίλ(ων) νῦν δ' ἀμβροσίου θετ(ταλοῦ) κ(αὶ) τῶν ἐξῆς.

Γρόσια 12 — ἐτιμήθη τὸ παρόν : —

† 1670 — Νοεμβρίου, τρέχον(τος) ἡγόρασα τὸ παρόν βιβλίον ᾧ γώ, ὁ ρηθεὶς ἀμβρόσιος, ἐξ Ἀθην(ῶν) μέρους δι' ὀβολῶν \overline{PN} ἐν ταῖς Θήβαις τ(ῆς) Βοιωτί(ας) κ(αὶ) μηδεὶς αὐθάδης τολμήσῃ κ(αὶ) ἀποξενώσῃ μοι τοῦτο ἄνευ τῆς ἐμῆς γνώμης κ(αὶ) θελήσεως ἐν βάρει ἀλύτου ἀφωρισμοῦ τοῦ ἀπὸ θ(εο)ῦ. Τὸ δὲ βιβλίον μέλισσα.

† 1672 ἐν μηνί) Ὀκτωβρίῳ, 18 ἡμέρα ς' ὅπου ἐγενεν ἡ φρικτὴ καταιγὶς κ(αὶ) ζάλη καὶ ταραχὴ τῶν ὑδάτων, τοῦ νεροπονητισμοῦ, καὶ τῆς

¹ Ἡ ἐπιστολὴ εἶναι ἀνέκδοτος. Πρὸς τὸν αὐτὸν Παλλάδιον ὁ Εὐγένιος ἀπέστειλε καὶ ἄλλην ἐπιστολήν, κατὰ τὸ ἔτος 1668. Βλ. Σωφρονίου Εὐστρατιάδου, μητροπ. πρ. Λεοντοπόλεως, Ἐπιστολαὶ Εὐγενίου Ἰωαννουλίου τοῦ Αἰτωλοῦ, «Ἑλληνικά», τόμ. Ζ' (1934), σελ. 83 κἑξ., ἔνθα καὶ ἡ σχετικὴ περὶ τοῦ διδασκάλου βιβλιογραφία. Ἡ πρὸς τὸν Παλλάδιον ἐπιστολὴ τοῦ 1668, αὐτόθι, τόμ. Θ' (1935), σελ. 285 - 286, ἀριθ. 79.

χαλάξης· ὁποῦ ἐκινδύνευσε νὰ ἀφανησθῇ ἡ περίφημος, ἐκείνη ἀθήνα· ἔγινε δὲ χαλασμός) πολὺς εἰς τὰ σπήτια κ(αί) | μεγάλη ζημία· κ(αί) πάντες ἐτρόμαξαν τ(ήν) ἀπειλ(ήν) τοῦ κ(υρίου)υ.

† 1673—Ἰανουαρίῳ, 27—ἤλθεν ὁ ἀδελφός μου ἰωαννάκ(ης) ἀπὸ | σμύρνης. μὲ τ(ήν) συντροφί(αν) του. τὸν γεωργάκη ἀσιτρίτη. κ(αί) φίλιππον καραντῆ.

† 1674 Μαρτίῳ α ἐκάθισε κεχαγιαῖς, τοῦτέστιν ἐγένετο ἐπιστάτης καὶ ἐπίτροπος τοῦ καπετάνιου, ἀλλῇ πασιᾷ | ὁ μουσταφάγας τοῦ σαρικαμπάκη ὁ υἱός· ὑπῆγε γ(ά)ρ | ἀπὸς του εἰς τὴν πόλιν· ἔγινε μανζίλης· τουτέστι ἐκαθηρέθη τ(ῆς) τιμῆς. | κ(αί) τ(ῆς) θεί(ας) δικαιοκρισί(ας).

Φ. 9β διὰ χειρὸς τοῦ βιβλιογράφου :

ἐν ἔτη ἀφ'ἧς' μηνὶ αὐγούστῳ κς' : ἡμέρα παρασκευὴ ἔβαλ' ἀρχ(ή) οὐ γράψαι· Ἐν τέλει δὲ τοῦ φ. ταῦτα : † οἱ φιλί(αν) παραθεωροῦντες κἂν τὴν ἐκ τῶν ἡδικημένων | ἐκφύγουσι κόλασιν, ἀλλ' οὐ γὰρ τὴν ἐκ θ(εο)ῦ τιμωρίαν οὐκ ἀποκροῦσονται.

Ἡ κατὰ τὸ σημείωμα τοῦτο τῇ 26 Αὐγούστου 1597 ἀρξαμένη ἀντιγραφὴ τοῦ κώδικος προχωρεῖ οὕτω πως :

Σάββατον 27 Αὐγ. εὐρίσκεται φ. 12β—15β.

Κυριακὴ 28 Αὐγ. εὐρίσκεται φ. 16α—21β.

Δευτέρα 29 Αὐγ. εὐρίσκεται φ. 22α—27β, ὅπου προτρέπει τοὺς ἀναγνώστας διὰ τῆς φράσεως : ἀδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κ(υρί)ῳ κ(αί) ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Τρίτη 30 Αὐγ. ἀρχεται ἀπὸ τοῦ φ. 29α, τὴν τετάρτην 31 Αὐγ. ἀπὸ φ. 36β—45α, ἔνθα σημειοῖ : σεπτε βρ(ί)φ α' ἡμέρα πέμπτη. Ἀπὸ τοῦ φ. 53β ἀρχεται τὴν Παρασκευὴν 2 Σεπτ. φθάνων μέχρι τοῦ φ. 62β, συνεχίζει δὲ τὴν ἐπομένην Σάββατον 3 Σεπτ. Ἡ Κυριακὴ 4 Σεπτ. ὑπῆρξε διὰ τὸν βιβλιογράφον ἡμέρα ἀργίας, διότι τὴν Δευτέραν 5 Σεπτ. εὐρίσκεται εἰς φ. 68β, τὴν δὲ Τρίτην 6 Σεπτ. εἰς φ. 76α, ὅπου σημειοῖ : σεπτεμβ(ρί)ου ς' ἡμέρα τρίτη, τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐγένετο κλύδ(ων) μέγ(ας) τ(ῆς) θαλάσσου σὺν ὑετῷ σφοδροτάτῳ, ἀρξάμενος ἐκ μεσονυκτίου. Τὴν Τετάρτην 7 Σεπτ. ὁ βιβλιογράφος εὐρίσκεται ἐν φ. 78α, τὴν Πέμπτην 8 Σεπτ. ἐν φ. 81β, ἔνθα σημειοῖ : τῇ Πέμπτῃ· ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἤρξατο κοπάζειν ὁ κλύδ(ων). Τὴν Παρασκευὴν 9 Σεπτ. εὐρίσκεται ἐν φ. 83α, τὸ Σάββατον 10 Σεπτ. ἐν φ. 90α, τὴν Κυριακὴν 11 Σεπτ. ἐν φ. 95α καὶ τὴν Δευτέραν 12 Σεπτ. ἐν φ. 99β—104β, ὅποτε ἡ συνέχεια ἀνῆκει εἰς ἄλλην χεῖρα, νεωτέραν ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἐμπειροτέραν.

Φ. 106α (περικεκομμένον καθέτως κατὰ τὸ 1/3 αὐτοῦ) :

αἱ μῆναις, τούρκικα, φαρσί | ἀρχὴ Μάιος | μοχαρέμ, σαφέρ, ὁεμποῦ λᾶβρ κλπ.

† δο. 1671—7179— | 1081—6400 ἰνδ(ικτιῶν)ος θ' | ὀλίον κύκλοι ια'. Σ(ελήν)ης κύκλοι ις'. θεμελί(ωσις) | σελή(νης) καθ'. —

φ. 106β : Οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησεν ὁ Χ(ριστὸς) ἐπὶ τοῦ σ(ταυ)ροῦ, μεθ' ὃ :
 ἢ εἰ τὸ φέρον σὲ φέρει, φέρων κ(αὶ) φέρε·
 εἰ δὲ τὸ φέρον σὲ φέρει κ(αὶ) σὺ οὐ φέρεις,
 ἀγανακτεῖς κ(αὶ) σαυτὸν λυπεῖς, κ(αὶ) τὸ φέρον σὲ φέρει·
 ἥγουν ἀνίσως τὸ τυχὸν σὲ φέρει φέρον κ(αὶ) ἐσύ.
 κ(αὶ) ἀνίσως κάμης τὸ ἐναντίον, ἀλλὰ ἀδημονεῖς, κ(αὶ) λυπεῖς
 τοῦ λόγου σου πικραίνεις καὶ πάλιν τὸ φέρον σὲ φέρει.

Ἐν φ. 137β τὸ Ἑξαποστειλάριον τῆς Κοιμήσεως (Ἀπόστολοι ἐκ περά-
 των...) γεγραμμένον τουρκιστὶ δι' ἑλληνικῶν χαρακτῆρων.

Φ. 138β : οὐκοῦν ἐλλειπῇ οὖν ἐγράφη τὰ ἀποφθέγματα διὰ τὸ κατε-
 πεῖγον τοῦ καιροῦ. τό τε γὰρ πρωτότυπον ἀπῆτει ὁ δανεισάμενος καὶ ὁ γρά-
 φων οὐκ εἶχον τὸν ἀρκοῦντα χρόνον· οὐδεὶς ἄρα μοι μεμψάτω τῆς παραι-
 τήσ(εως).

Φ. 152β. Οἱ μῆνες καθ' Ἑλληνες : Ἰούνιος ἑκατομβαιῶν, Ἰούλιος
 μεταγειτνίων κλπ., μεθ' ὃ τὸ ἐπίγραμμα :

Οὐκ ἔνι τὸν πονέοντα ἐν ἀρετέῃσιν ἄδηλον
 ἀρετὰ γὰρ λάμπει, ἴσα φάος ἡλίου
 θᾶπτον αὐδῆσας φωνὴν ἰχθύας ἔνιγε τὸ καλόν.

Φ. 165α. Τῶν δώδεκα πολυτίμων λίθων τὰ δνόματα καὶ τὸ εἶδος καὶ
 ἡ ὠχρά : α) σάρδιος, λίθος ἄσπρος κλπ.

Φ. 176β : πέφυκε ἐμοῦ ἐδσταθίου· ἄν(θρωπ)ος ὥσει χόρτος αἱ ἡμέ...

Στάχσις τοῦ κώδικος διὰ καστανοχρόου βύρσης. Ἐκ τῆς νοτίδος οὗτος
 ὑπέστη βλάβας τινας, ἀλλὰ διατηρεῖται καλῶς.

13.

Χαρτ. Διαστ. 0,155×0,103. Αἰὼν ΙΗ'. Φ. 43.

Ἑξήγησις τῶν ἐπιστολικῶν τύπων. Ἀρχ. : τῆς ἐπιστολῆς γλυκὸν εἶναι
 τὸ πολιτικὸν καὶ χαριτωμένον εἶναι τὸ ἐπιτηδευμένον με' ἀπλότητα...¹.

¹ Ἐκ τῶν πολλῶν ἐκδόσεων τοῦ βιβλίου τούτου ἡ ἐν Δημητσάνῃ Βιβλιοθήκῃ
 κατέχει δύο ἀντίτυπα, ὧν τὸ μὲν ἐν Μοσχόπολει 1744, παρὰ Γρηγορίῳ ἱερομονάχῳ
 τῷ Κωνσταντινίδῃ, τὸ δὲ ἐν Ἀλλῇ τῆς Σαξονίας, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Βάερ,
 αψξῆ'. Τὸ πρῶτον ἐξ αὐτῶν ἦτο «ἐκ τῶν τοῦ Καλλινίκου ἱερομονάχου τοῦ ἐκ Δημη-
 τζάνης», φέρει δὲ τὸ σημείωμα : καὶ τόδε πρὸς τοῖς ἄλλοις Ἀναγνώστου Σπηλιωτοπούλου
 δημητζαναίου, ὅπερ χάριν μοι δέδοται παρὰ τινος Ἰακώβου ἱεροδιακόνου πελοποννησίου.
 Τὸ ἀντίτυπον αὐτοῦ φέρει κατὰ πάσας σχεδὸν τὰς σελίδας αὐτοῦ ποικίλας συμπλη-

Ἐν φ. 1α ἀλβανοελληνικὸν λεξιλόγιον : *κάπο* – κεφάλι, *νάζο* – μύτη, *ὄκιο* – μάτι, *ντόκα* – στόμα, *μάνο* – χέρι, *ὀρέκια* – ἀντί...

Τὰ φ. 1β – 4 λευκά. Στάχσις ἐξηθρωμένη, αἱ πινακίδες κεκαλυμμέναι διὰ παλαιῶν τιφοβρώτου ὑφάσματος.

14.

Χαρτ. Διαστ. 0,153×0,15×0,095. Αἰῶν ΙΓ'. Φ. 594.

1. (φ. 3α). Νικηφόρου Καλλίστου, τοῦ Ξανθοποῦλου, Ἐξήγησις εἰς τοὺς ἀναβαθμοὺς τῶν ὀκτὼ ἡχῶν. «Ὁ πρόλογος πρὸς τὸν αἰτησάμενον ὁσιώτατον ἀρχιμανδρίτην τῆς τούτου Σινᾶ μονῆς ἱερομόναχον κύριον Καλλίνικον». Ἀρχ. : *Σὺ μὲν ὦ τοῦ θεοῦ ἀνθρώπε τῇ περὶ τὸ καλὸν σχέσει, τῆς τῶν ἀρετῶν κλίμακος...* Προηγεῖται (φ. 2β) πίναξ τῶν περιεχομένων καὶ ἐν τέλει ἔπεται (φ. 152α) «ἐπίλογος πρὸς τὸν ἀξιῶσαντα».

2. (φ. 153α). Τοῦ αὐτοῦ, Πρὸς τὸν αὐτὸν ἐρωτήσαντα, περὶ τῆς ὑπακοῆς, τοῦ κοντακίου, τοῦ οἴκου καὶ τοῦ ἑξαποστειλαρίου, ὁπόθεν οὖν ἐκλήθησαν, μεθ' ὃ ἐξήγησις εἰς τὴν τιμιωτέραν.

3. (φ. 188α). Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωναρά, γεγονότος μεγάλου δρουγγαρίου τῆς βίγλης καὶ ἀσκητοῦ, Ἐξήγησις τῶν ἀναστασίμων κανόνων τῶν τοῦ Δαμασκηνοῦ.

4. (584α). Τοῦ αὐτοῦ, Ἐξήγησις εἰς τοὺς ἀναβαθμοὺς καὶ περὶ τῆς ἐνοειδοῦς αἰτίας τοῦ πνεύματος.

Ἐν φ. 1α σημείωμα παλαιὸν ἐκ στίχων δύο κατέστη ὅλως ἐξίτηλον. Ἐν φ. 1β δοκίμια κονδυλίου.

Φ. 2α : *Ἐκ τῶν τοῦ Θεοφάνους τοῦ Καβαλλάρη κ(αι) αὐτῇ τοῦ δυνηθῆναι σὺν ταῖς ἄλλοις εὐμοίρῃσιν. Μεθ' ὃ δι' ἄλλης χειρός : πάλαι μὲν ἦν Θεοφάνους νῦν δὲ ὑπάρχει τοῦ μοναστηρίου τῆς παναγίας τῆς καισαριανῆς.*

Φ. 183α διὰ χειρὸς τοῦ βιβλιογράφου : *ῥ' χάρις τῷ θ(ε)ῷ, τῷ συντελεστῇ τ(ῶν) καλ(ῶν) ἔργ(ων) μόχθος δὲ γ' ἐστὶν ἰω(άννου) δορυανοῦ ὀυπαροῦ τε καὶ ἀμαθοῦς :— αφνθ ιουλλ(ίου) η :*

Φ. 402β δι' ἐρυνθροῦ μέλανος : *μέσω ὁράται τῆς γραφῆς τοῦ βιβλίου τοῦ δαμασκόθεν μελωδοῦ ἰωάννου :—*

Φ. 593α : *ῥ' θ(εο)ῦ μὲν δῶρον, ἰω(άννου) δὲ δορυανοῦ πόνος — — — ῥ' χ(ριστ)ὲ δίδου πονέοντι τὴν πλῆθ... ῥ' α[φ]νς νοεμβρ(ίου) ΙΓ' :—*

ρωματικὰς σημειώσεις ἐν τῇ ᾧ καὶ τοῖς διαστίχοις, ἀξίας μελέτης. Τὸ δεῦτερον ἀντίτυπον ἦτο «ἐκ τῶν τοῦ Πολυχρονίου Καρακάλου, διδασκάλου, δωρεὰ εἰς τὴν Σχολὴν Δημητσάνης, Ἀπρίλιος 1873», φέρει δὲ τὸ σημείωμα : *προσετέθη μοι καὶ τότε Ἀντωνίῳ τῷ ἐκ Δημητσάνης. Τὰ ἀντίτυπα ἔχουν ταξινομηθῇ ὑπὸ ἐπίσημα Ε 782 καὶ Ε 783 εἰς 8ον.*

Ὁ κώδιξ κοσμεῖται μὲ ὁλοσέλιδον εἰκόνα Ἰωάννου τοῦ Δασμακηνοῦ (φ. 187β) μετριωτάτης τέχνης. Αἱ ἐπικεφαλίδες καὶ τὰ ἐπίτιτλα ἐγράφησαν δι' ἐρυθροῦ μέλανος, τὰ δὲ ἀρχικὰ μεγάλα ἀλλ' οἶονεῖ ἄτεχνα. Τὰ τελευταῖα φύλλα ἐκ τῆς πολλῆς καὶ μακροχρονίου χρήσεως καὶ τῆς νοτίδος ἐφθάρησαν, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ φ. 340 μέχρι τέλους τμήμα μυδρόρωτον κατὰ τὴν ἄνω ὤαν. Τὰ φ. 183β – 187α ἀφέθησαν λευκά. Ἡ στάχωσις παλαιὰ βυρσίνη καστανοῦ χρώματος, αἱ δὲ πινακίδες ἐκ ξύλου ἐλάτης.

15.

Χαρτ. Διαστ. 0,162×0,113. Αἰὼν ΙΓ'. Φ. 253.

Κολοβός.

1. (φ. 1α). Ἀκολουθίαι διαφόρων ἑορτῶν, οἷον Μεταμορφώσεως, Κοιμήσεως Θεοτόκου, Ἐπιτάφιος ὕμνος τῆς Θεοτόκου (φ. 38α), τοῦ ἱεροῦ νικητῆρος (φ. 123α).

2. (φ. 50α). «Στιχηρὰ προσόμοια προεόρτια καὶ μεθεόρτια εἰς τοὺς αἵνους τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας... θεοτόκου... πονηθέντα καὶ ποιηθέντα παρ' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ μητροπολίτου παλαιῶν πατρῶν... ἥχος πλ. β', αἱ ἀγγελικαί». Τὸ πρῶτον τροπάριον :

Αἱ ἀγγελικαὶ προπορεύεσθαι δυνάμεις πρὸς Γεθσημανῇ, τοῦ κηδεῦσαι τὴν παρθένον ἀπόστολοι παντόθεν ἐκ περάτων ἀθροίσθητε ἅπας τε λαὸς καὶ βασιλεῖς τε, δράμετε σπουδῇ, χαρᾷ καὶ φόβῳ, πιστῶς κράζοντες· ἐθλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, παρθέने πανάχαρante.

Ἐπὶ τῶν τεσσάρων τροπαρίων τῶν αἵνων ἡ ἀκροστιχὶς ΑΒΓΔ. Περαιτέρω (φ. 57α) εἰς προσόμοια στιχηρὰ τῶν αἵνων τῆς 21 Αὐγούστου μεθεόρτια, ἡ ἀκροστιχὶς : Διονυσίου.

Φ. 36β, δι' ἐρυθροῦ μέλανος : *† ὦ ὑπεραγία μου θ(εοτό)κε βοήθησόν μοι τῷ δοῦλῳ σου Διονυσίῳ ἀρχιθύτῃ παλαιῶν πατρῶν.*

Φ. 49β, ἐν τέλει : *† ὦ ὑπεραγία μου θ(εοτό)κε· δέξαι τὸ μικρὸν τουτὶ δῶρον τοῦ δοῦλου σου· ὡς τὰ δύο λεπτά ὁ νῖδος κ(αὶ) θ(εό)ς μου τῆς χάρας. ἀμην Διονυσίου παλαι(ῶν) πατρ(ῶν) † ζμυθ^φ <1541> ἀγνούστου ιδ' ἰν(δικτιῶν)ς ἐν τῇ μονῇ τοῦ γεροκομίου¹.*

3. (φ. 59β). Μουσικὰ γυμνάσματα, ἄνευ ἐπικεφαλίδος.

4. (φ. 62α). Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου... Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ὑπόμνημα τῆς... κοιμήσεως τῆς... Θεοτόκου. Παρὰ Ἰωάννου μητροπολίτου Θεσσαλονίκης.

¹ Περὶ τῆς ἐν λόγῳ μονῆς Γηροκομείου βλ. Στεφ. Ν. Θωμοπούλου, Ἱστορία τῆς πόλεως Πατρῶν, ἐν Ἀθήναις 1888, σελ. 355, ὑποσ. 1 κ.ά. Περὶ τῆς ἰδίας ταύτης μονῆς ἔχομεν πρὸς ἑκδοσιν ἐγγράφα ἀνέκδοτα.

5. (φ. 99α). Ἀκολουθία Τιμίου Προδρόμου κλπ. Μετὰ τὸ τέλος αὐτῆς, φ. 121α : τέλος τῆς ἀκολουθ(ίας), τοῦ τιμίου κ(αὶ) ἀγίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου κ(αὶ) βαπτιστοῦ ἰωάννου· ἐν ἔτει ζϞ, μϞ < 1531 >· σепτεμβρίου ιβ. Μεθ' οὗ ταῦτα : ἴμιε κ(αὶ) ἄγιε ἐνδοξε προφήτα κ(αὶ) πρόδρομε χ(ριστο)ῦ βαπτιστὰ ἰωάννη κ(αὶ) μάρτυς· βοήθησόν μοι τῷ δοῦλῳ σου, διονυσίῳ τῷ τάλενι κ(αὶ) ἀρχιθύτῃ παλαιῶν πατρῶν ἀμήν. Εὐθὺς δὲ κατωτέρω : ἴ ἐγράφη παρ' ἐμοῦ ἐν τῇ εὐαγεστάτῃ μονῇ τῆς ὑπ(εραγίας) μου θ(εοτό)κου τῆς ἐπονομαζομένης γηροκομιτίσης κ(αὶ) παμμακαρίστου· εἰς δόξαν προσκύνῃσιν κ(αὶ) τιμὴν αὐτῆς κ(αὶ) τοῦ τιμίου κ(αὶ) ἀγίου προδρόμου· κ(αὶ) οἱ ἀναγιγνώσκοντες εὐχέσθε καμοί :—

6. (φ. 123α). Ἀκολουθία τοῦ θείου καὶ ἱεροῦ νιπτήρος.

7. (φ. 129β). Πατριάρχου Φιλοθέου, Εὐχὴ ἱκετήριος εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

8. (φ. 140α). Γεωργίου, μητροπολίτου Νικομηδείας καὶ ῥήτορος, Λόγος τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ εἰς τὸ «εἰστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ». Ἀρχ. : πρὸς ὑψηλοτάτην ἡμῖν ἀναδραμὼν ὁ λόγος περιοπήν, γεγονότερα σάλπιγγος ἤχεϊ, πρὸς ἑαυτὸν τὴν ἅπασαν συγκαλεῖται κτίσιν...

9. (164α). Ἀκολουθία τῆς Μ. Παρασκευῆς, (φ. 176α, 235) ὁ τοῦ Μ. Σαββάτου ἐπιτάφιος θρῆνος.

10. (φ. 216α). Ἐπιφανίου, ἐπισκόπου Κύπρου, Λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου.

11. (φ. 284α). Προσόμοια Ἀναλήψεως καὶ Πεντηκοστῆς.

Φ. 175β¹ : 1719 ἐν μινι ὀκτωβρίου εἰς τῆς ταῖσαιραις εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἐναγίου πατρὸς ἡμῶν ἱεροθέου ἐπισκόπου ἀθηνῶν ἐχειροτονήθηκα ἐγὼ ὁ ἐλάγχθητος ἱερόθεος ἱερομόναχος θομόπουλος καὶ ἤμουν χρόνόν ἡκόσιέναν καὶ μὲ ἐχειροτονίσε δὐνρ μπακράτης ἀρχιεπίσκοπος δημήτρηανης² εἰς τὸν ναὸν τῆς ὑπερευλογημένης δεσπῆνης ἡμῶν θεοτόκου τῆς ὁμαλίτησας³ καὶ γράφομεν εἰς τίμησιν κ(αὶ) συγχόρισαταίμου διατὸν κ(ύριο)ν :—

Αἱ πινακίδες τῆς σταχώσεως ἀπεσπάσθησαν παντελῶς. Ἐκ τῆς νοτίδος, τῶν κηρίων καὶ τῆς πολλῆς χρήσεως ὁ κῶδιξ ὑπέστη φθοράς, φύλλα τινὰ ἐξέπεσαν, ἄλλα ἀφένθησαν λευκά, τὰ γράμματα τῶν ἐπιτίτλων, δι' ἐρυθροῦ

¹ Τὸ αὐτὸ τοῦτο σημείωμα εἶχεν ἐπιχειρήσει ὁ γράψας νὰ γράψῃ ἐν φ. 163β, μεταμεληθεὶς ὁμως τὸ διέγραψεν ἐκεῖ.

² Περὶ αὐτοῦ βλ. Τάσου Ἀθ. Γριτσόπουλον, «Ἐπετηρεὶς Ἑταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν», τόμ. Κ' (1950), σελ. 233 - 234.

³ Περὶ τῆς μονῆς βλ. τὸ μελέτημα Τάσου Ἀθ. Γριτσοπούλου, «Ἡ παρὰ τὴν Δημητσάναν μονὴ Παναγίας τῆς Αἰμυαλοῦς, ἐν Ἀθήναις 1947, σσ. 49.

μέλανος γεγραμμένα, κατέστησαν εξίτηλα ἐν πολλοῖς. Χρῆσις μέλανος ἐρυθροῦ ἐγένετο καὶ εἰς τὰς σημειώσεις, ὁδηγίας κλπ.

16.

Χαρτ. Διαστ. 0,175×0,13. Αἰὼν ΙΘ'. Φ. 96.

Χερουβικά διαφόρων συνθετῶν μετὰ τῶν μουσικῶν σημείων. Ἐκ δωρεᾶς Νικ. Α. Κάτζια.

17.

Χαρτ. Διαστ. 0,174×0,119. Αἰὼν ΙΘ'. Φ. 151.

Ἀκέφαλος.

Μουσικὸν βιβλίον, περιέχον δοξαστικά, ἑωθινὰ καὶ ἄλλα τροπάρια.

Φ. 149α : *αὐτῷ τὸ χαρτὶ θάρχει τοῦ Ἀναγνώστη Μαρκόπουλου ἀπὸ χωρίον Λυβομπῖσι καὶ ὁποιος τὸν χριστιανὸν καὶ ἀπίστων ἀγαρηνῶν ἤθελε ἐγκρίσει αὐτῷ εἶναι ἀφορισμένος κατιραμένος.*

1829 Αὐγούστου 12 Λυβομπῖσι

ὁ γράφας

Κονσταντῖνος Ν. Δημητρακόπουλος

Παρεμφερεῖς σημειώσεις περιέχουν τὰ φ. 148β καὶ 151β μετὰ τινων δοκιμῶν κονδυλίου.

Στάχσις λίαν ἐπιμελὴς τοῦ κώδικος, ὅστις πορποῦται πλαγίως καὶ κοσμεῖται ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ὄψεων τῶν πινακίδων δι' ἐντύπων παραστάσεων ἐπὶ τῆς βύρσης.

18.

Χαρτ. Διαστ. 0,172×0,113. Αἰὼν ΙΘ'. Φ. 127.

Ἄ δ ἡ λ ο υ, Βιβλίον περὶ μουσικῆς. Ἐν ἀρχῇ (φ. 1 – 15, 19β – 28) προτάσσεται «ἀφήγησις προεισοδιώδης περὶ ἀρχῆς καὶ προόδου τῆς μουσικῆς» καὶ (φ. 15β – 19α) «κατάλογος τῶν διδασκάλων καὶ μελωδῶν, καταστροφθεὶς ὑπὸ Κυρίλλου ἐπισκόπου Τήνου». Ἀπὸ φ. 29α μουσικῆς θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς βιβλία, κεφάλαια καὶ παράγραφοι, μετὰ γυμνασμάτων μουσικῶν, σχημάτων καὶ πινάκων.

Φ. 127α : *Γέγραπτο χειρὶ βίβλος, ἀρχιμανδρίτου Χρυσάνθου ὁφρ' ἐς χρῆσιν ἧ Γρηγορίου· αωις' Σεπτεμβρίου Β^α.*

Κῶδιξ μὲ καλαισθησίαν καὶ μεγίστην ἐπιμέλειαν γεγραμμένος. Ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἔργου ἐκ τῶν προλεγομένων αὐτοῦ ἀποδεικνύεται γνώστης βαθὺς τοῦ θέματος, παραθέτων πλὴν τοῦ καταλόγου τῶν μουσικοδιδασκάλων οὓς ἀνέδειξεν ὁ χρόνος καὶ τὴν σχετικὴν μουσικὴν βιβλιογραφίαν (φ. 19β). Ἐν

φ. 12β ἡ ὑποσημείωσις δι' ἄλλης χειρός: ἁρμονικὰ στοιχεῖα καὶ περὶ ρυθμῶν πραγματεῖαι ἐξεδόθησαν ὑπὸ *Ι. Μεορσίου*, ἐν Λουγδούνῳ 1616, εἰς 4ον καὶ ὑπὸ *Μάρκου Μεϊβόμιο* υ, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν, *Συγγραφεῖς Μουσικοὶ ἀρχαῖοι, ἐν Ἀμστελδάμῳ 1654*, εἰς 4ον.

Ἡ βυρσίνη στάχσις, φέρουσα εἰς τὸ νῶτον χρυσᾶ κοσμήματα, διατηρεῖται καλῶς.

19.

Χαρτ. Διαστ. 0,19×0,135. Λιδὸν ΙΘ'. Φ. 191.

Θεοδώρα ο υ Γαζῆ, Τὸ τέταρτον, ἦτοι τὸ Συντακτικόν, προσαν-ξηθὲν καὶ ἀναπληρωθὲν εἰς φράσιν ἀπλῆν...

Ἐκ τῆς ἐν φ. 3α προμετωπίδος, τὸ χειρόγραφον βάσιν εἶχε τὴν ἔκδοσιν Νικήτα Κονταράτου – Λαυρεντίου Χρυσοβελώνη, Ἑνετίσιν 1802¹, κατὰ δὲ τὴν ἐν τέλει τοῦ ἰδίου φύλλου σημείωσιν: καὶ γέγραπται παρ' ἐμοῦ *Κανέλου Κατζόρη* τοῦ ἐκ *Δημητζάνης* κατὰ τὸ αὐτῶν ἔτος.

Ἐν φ. 2αβ προτάσσεται κεφάλαιον «περὶ τῶν δασυνομένων φωνηέντων», συντεταγμένον εἰς τροπάρια ἥχου πλ. β' κατὰ τὸ «ὅλην ἀποθέμενοι». Ἰδού ἡ ἀρχή: Ὁμοῦ, τὸ ἰλάσθητι, ἀμάξι, ἄλυσον, ὅσιος, ἄλμυρός καὶ ἔτοιμος...

Φ. 182β: ἐνταῦθα τέρμα τῆς καλῆς χειρουργίας
ὥς καλὸν ἔργον χειρός ἐστι τὸ γράφειν.

Ἐγράφη δὲ παρ' ἐμοῦ *Κανέλου γεωργιάδου Κατζορχοπούλου* καὶ αὕτη τὸ αὐτῶν ἔτος ὀκτωμβρίου α'.

Φ. 183α τὸ ἀκόλουθον ἀλφαβητικὸν μαθητικὸν παράγγελμα:

Πορεύθητι εἰς τὸ σχολεῖον καὶ ἐὰν ἐπιθυμῆς σοφίαν καὶ ἐπιστήμην, ἐκεῖ τὴν ἔχεις. Μετὰ τὸ *Α* τὴν ἀρχὴν τῆς σοφίας· μετὰ τὸ *Β* τὸ βάθος· μετὰ τὸ *Γ* τὴν γλυκύτητα· μετὰ τὸ *Δ* τὴν διδασκαλίαν· μετὰ τὸ *Ε* τὴν ἐπιστήμην· μετὰ τὸ *Ζ* τὸν ζῆλον· μετὰ τὸ *Η* τὴν ἡδονήν· μετὰ τὸ *Κ* τὸ καύχημα· μετὰ τὸ *Λ* τὴν λάμψιν· μετὰ τὸ *Μ* τὴν μελέτην· μετὰ τὸ *Ν* τὸ νόημα· μετὰ τὸ *Ξ* τὴν ξανθόμορφον Ἀθηναῖαν· μετὰ τὸ *Ο* τὸν ὄμβρον τῆς μελισταλάκτου φιλοσοφίας· μετὰ τὸ *Π* τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸ φωτίζον· μετὰ τὸ *Ρ* τὸν ρυθμὸν τῶν διδασκάλων· μετὰ τὸ *Σ* τὴν συλλογὴν τῶν ἐπιστημῶν· μετὰ τὸ *Τ* τὸ τέλος πάσης σοφίας· μετὰ τὸ *Υ* τὴν ὑπερ-

¹ Βλ. Δ. Σ. Γκίνη - Β. Γ. Μέξια, Ἑλληνικὴ βιβλιογραφία 1800 - 1863, τόμ. Α', ἐν Ἀθήναις 1939, σελ. 23, ἀριθ. 189. Ἑρμηνείαν εἰς τὸ τέταρτον κεφάλαιον τῆς αὐτῆς Γραμματικῆς τοῦ Θ. Γαζῆ ἐξέδωκεν Ἑνετίῃσι τὸ αὐτὸ ἔτος, παρὰ Πάνω Θεοδοσίῳ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων καὶ ὁ Δαμασκηνὸς ἱερομόναχος Δημητσαναῖος, τρῳφίμος τῆς ἐν Δημητζάνῃ σχολῆς καὶ οὗτος. Αὐτόθι, σελ. 19, ἀριθ. 114.

βολὴν τῆς μαθήσεως· μετὸ Φ τὸ φῶς· μετὸ Χ τὴν χάριν· μετὸ Ψ τὴν ψυχὴν· μετὸ Ω τὴν ὠφέλειαν τὴν μεγάλην ὅπου ἔχει ἡ φιλόσοφος σου ψυχὴ μετὸ νὰ ἡξεύρῃ καὶ νὰ γνωρίζῃ τὸν πλάστην της.

Φ. 183β. Ἀνάλυσις φιλοσοφικοῦ συλλογισμοῦ· φ. 188β περὶ τῶν εἰδῶν τῶν ἐπιστολῶν· φ. 190α περὶ τοῦ τί ἐστὶ λογικὴ.

Φ. 191β : αὐτῷ πνευματικῶν καὶ ἐτελειώσαμεν τὴν λογικὴν.

20.

Χαρτ. Διαστ. 0,196×0,123. Αἰὼν ΙΗ΄. Φ. 63.

Κολοβός. Μαθηματάριον.

1. (φ. 2α). Θεοδωροῦ Προδρομοῦ, Τετράστιχα ἱαμβικά καὶ ἥρωικά εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ρηθέντα ἐν πάσῃ τῇ παλαιᾷ γραφῇ. Γένεσις, εἰς τὸ ἐξαήμερον ἔργον τοῦ θεοῦ.

2. (φ. 34α). Τοῦ αὐτοῦ, τὰ αὐτά, γεγραμμένα δι' ἄλλης χειρὸς καὶ ἐπὶ χάρτου ἐκλεκτῆς ποιότητος, χρώματος κυανοῦ.

Φ. 34α : καὶ τόδε πέλει Δανιὴλ τοῦ ἐκ Δημητρίανης.

Τὰ ἀρχικά τῶν ἐπιτίτλων καὶ τοῦ κειμένου ἐρυθροβαφῇ, ἀλλαχοῦ κεραμόχροα ἢ βυσσινοβαφῇ. Τὸ β' μέρος ἐπιμελέστερον γεγραμμένον. Κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου κεφαλαίου μικραὶ τινες διακοσμήσεις, παριστῶσαι φύλλα δένδρων, πτηνὰ, μικροὺς ἀγγέλους κλπ. Ἡ στάχσις βυρσίνη, κατὰ τὰς πινακίδας ἀνενεώθη διὰ χρωματιστοῦ ξυφύλλου.

21.

Χαρτ. Διαστ. 0,187×0,132. Αἰὼν ΙΗ΄. Φ. 246.

Ἐξήγησις τῶν τοῦ Συνεσίου, ἐπισκόπου Κυρήνης, ἐπιστολῶν.

Κατὰ τὴν ᾧαν περίληψιν καὶ σημειώσεις τῶν ἐπιστολῶν διὰ μικρῶν γραμμάτων. Τὰ πρῶτα φύλλα ἐφθαρμένα. Στάχσις διὰ βύρσης.

22.

Χαρτ. Διαστ. 0,185×0,136. Αἰὼν ΙΗ΄. Φ. 118.

Μαθηματάριον, περιέχον τὰ ἀκόλουθα :

1. (φ. 4α). Διάλογοι ἑλληνικοὶ χάριν τῶν ἀρχαρίων.

2. (φ. 20α). «Παραδείγματα Γεωργίου Κορρυσίου, εἰς διάφορα συμβαλλόμενα».

3. (φ. 43α). Ἐπικτήτου στωικοῦ, Ἐγχειρίδιον.

4. (φ. 64α). Ἐπιστολαί, κατὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ σοφωτάτου Θεοφίλου Κορδαλέως.

5. (φ. 99α). Δ η μ ο φ ί λ ο υ, Ἐκ τῶν πυθαγορείων ἐπῶν.

6. (φ. 103α). Δ η μ ο κ ρ ά τ ο υ ς φ ι λ ο σ ό φ ο υ, Γνώμαι χρυσαῖ.

7. α) (φ. 107α). Ἀ δ ή λ ο υ, Εὐχὴ κατανυκτικὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον κατ' ἀλφάβητον (ἑμμετρος). Ἄρχ. :

*Ἀχραντε, πανάσπιλε, σεμνὴ παρθένε,
βασιλέα τέξασα, θεὸν καὶ λόγον...*

β) (φ. 109α). Ὅμοία κατανυκτικὴ εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Ἄρχ. :

*Ἀνείκαστε, μακρόθυμε Χριστέ, σύγγνωθί μοι,
βάρος πολλὸν περὶ κείμαι, κούφισον τοῦτο σῶτερ...*

γ) Περὶ προσκυνήσεως κατ' ἐρωταπόκρισιν.

Φύλλα τινὰ τοῦ κώδικος ἐξέπεσαν. Ἄλλα ἀφέθησαν λευκά. Περικάλυμμα τοῦ κώδικος φύλλα χειρογράφου IB' αἰῶνος.

23.

Χαρτ. Διαστ. 0,196×0,141. Αἰὼν ΙΗ'. Φ. 128.

Μαθηματάριον. Περιέχει θέματα, κατὰ τὸν Λάσκαριν, εἰλημμένα ἐκ τῆς ἀρχαίας φιλολογίας, οὐχ ἦττον καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς, πρὸς ἐφαρμογὴν γραμματικῶν καὶ συντακτικῶν κανόνων, κατὰ τὴν μέθοδον Θ. Γαζῆ. Προτάσσεται ἐρμηνεῖα ἀποφθεγμάτων τῶν ἐπτὰ σοφῶν, διὰ τῆς μεθόδου τῆς ψυχαγωγίας. Ἀπὸ φ. 110α θέματα εἰς ἄσκησιν τῶν ἐπιστολικῶν τύπων, ἀπὸ δὲ φ. 118α θέματα πρὸς γύμνασιν πρωτοπειρῶν μαθητῶν, ἐν εἴδει προσευχῶν συντεταγμένα. Τὰ τελευταῖα ἀποτελοῦν τμήμα τοῦ κώδικος παρένθετον ἐπὶ διαφόρου ποιότητος χάρτου.

Ἡ στάχσις ἐξηρθρωμένη, αἱ πινακίδες ἄνευ ἐπικαλύμματος.

24.

Χαρτ. Διαστ. 0,196×0,145. Αἰὼν ΙΘ'. Φ. 162.

Κ α λ λ ι ν ί κ ο υ Κ α σ τ ό ρ χ η, Ἀκατέργαστοι λόγοι καὶ σημειώσεις διάφοροι πρὸς κατασκευὴν λόγων.

Ἐν τῷ παραφύλλῳ μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ἡ χρονολογία: 1838 ἐν Ἀθήναις.

Ὁ κώδιξ περιῆλθεν εἰς τὴν Βιβλιοθήκην Δημητσάνης ἐκ δωρεᾶς Δ. Παππούλια. Στάχσις διὰ βύρσης μετ' ἐπικαλύμματος τῶν πινακίδων δι' ἐγχρώμου χάρτου εἰς σύγχρονον ἐποχὴν.

25.

Χαρτ. Διαστ. $0,192 \times 0,143$. Αἰὼν ΙΘ'. Φ. 172.

Ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

Διὰ τῆς μεθόδου τῆς ψυχαγωγίας ἐρμηνεῖα περικοπῶν : α) Παλ. Διαθήκης· β) ἱαμβικῶν τετραστίχων καὶ ἡρωσελεγείων· γ) μύθων, περικοπῶν τῶν Εὐαγγελίων καὶ ἐκκλησιαστικῶν ὕμνων· δ) λόγων Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ (περὶ τῶν τοῦ βίου ὁδῶν, ἐπικηδ. εἰς Μ. Βασιλείον, διστίχων ἱαμβικῶν)· ε) νουθεσιῶν οὐοῦ Νεῖλου.

Ὁ κῶδιξ λίαν ἐφθαρμένος ἐκ τῆς νοτίδος, ἐξηρθρωμένος.

26.

Περγαμηνή Διαστ. $0,171 \times 0,124 \times 0,051$. Αἰὼν ΙΓ'. Φ. 223.

Εὐαγγέλιον τὸ διὰ τεσσάρων.

Α' (φ. 4α). Τὸ κατὰ Ματθαῖον.

Β' (φ. 56α). Τὸ κατὰ Μάρκον.

Γ' (φ. 93α). Τὸ κατὰ Λουκᾶν.

Δ' (φ. 157α). Τὸ κατὰ Ἰωάννην.

Προηγεῖται ἐκάστου πίναξ τῶν κεφαλαίων, ὡς ἐπίσης πολύχρωμος ἡ εἰκὼν τοῦ οἰκείου εὐαγγελιστοῦ. Αἱ εἰκόνες τῶν Μάρκου καὶ Λουκᾶ ἀπέβησαν ὅλως ἐξίτηλοι. Τοῦ Ματθαίου διατηρεῖται καλῶς τὸ πρόσωπον. Ἡ εἰκὼν τοῦ Ἰωάννου ἐκπεσοῦσα ἀντικατεστάθη δι' ἄλλης ἐπὶ φύλλου ἐκ χάρτου κοινοῦ ἀτέχνου. Τὰ φύλλα ἀφ' ὧν ἀρχεται ἕκαστον εὐαγγέλιον κοσμοῦνται ἐν ἀρχῇ διὰ φύλλων, κλάδων, μίσχων καὶ πτηνῶν λίαν ἐπιτυχῶς. Ὁ βιβλιογράφος κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν συνήθειαν τῆς ἐποχῆς του μιμεῖται μετ' ἐπιτυχίας γραφὴν ΙΒ' αἰῶνος. Ἐν τῇ ἄνω καὶ κάτω ῥα καὶ πλαγίως ἐσημείωσε δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων καὶ χρυσῶν ἐπιτίτλων κεφάλαια πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν κατὰ Κυριακὰς ἀναγινωσκομένων Εὐαγγελίων, ἐνιαχοῦ δὲ καὶ κεφαλαιώδη χρυσᾷ ῥαῖα γράμματα ἔγραψεν. Εἰς ἐκάστην σελίδα στίχοι 22 εἰς ἕκτασιν 0,11 ὕψος, 0,076 πλάτος. Τὰ φ. 202–223 ἐκ τῶν ὑστέρων ἐκ χάρτου κοινοῦ, περιέχουν εὐρετήριον τῶν Εὐαγγελίων : «συναξάριον σὺν θ(ε)ῶ τῶν Εὐαγγελίων τοῦ ὅλου χρόνου», ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, παραπέμπει εἰς τὰ οἰκεία κεφάλαια.

Κατὰ τὴν ἀρίθμησην τοῦ κώδικος παρατηροῦνται ἀβλεπτήματα, π.χ. τὸ φ. 78 ἠριθμήθη δὶς, τὸ μετὰ τοῦ φ. 196–197 ἀφέθη ἄνευ ἀριθμώσεως. Διατήρησις τοῦ κώδικος ἀρίστη. Στάχσις νεωτέρα, βυρσίνη. Κατὰ σημείωσιν ἐπὶ τοῦ φ. 1α τοῦ ἀοιδίου διδασκάλου τῆς Σχολῆς Δημητσάνης Ἱερωνύμου Βογιατζῆ, τῇ 7 Μαΐου 1877, ὁ κῶδιξ προέρχεται ἐκ δωρεᾶς τοῦ Καλινίκου Καστόρη.

Ἐν τέλει τῶν τριῶν πρώτων Εὐαγγελίων τὰ ἐπιγράμματα ¹ :

Φ. 2α, ἐν τέλει τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐρητηρίου :

Ὁ πρὶν τελώνης καὶ σχολάζων τοῖς [φόροις]
Εὐαγγελιστῆς νῦν δέδεικται προφύρο(ς)
Ματθαῖος ὁ κράτιστος ὁ θεηγόρος·
τὴν τοῦ λόγου γὰρ σαρκικὴν ἐνδημίαν
καθιστορεῖ τε καὶ σαφῶς διαγράφει.

Φ. 55α, εἰς τὸν Μᾶρκον :

Πέτρον μνηθεὶς τοῖς ἀπορρήτοις λόγοις
τὴν τοῦ θεοῦ κένωσιν εἰς βροτῶν φύσιν,
ἐν ᾗ τὸ διπλοῦν ὦν θεάν(θρωπ)ος φέρει,
ταύτην καθεξῆς συντίθησι πανσόφως
ὁ δευτερεύων Μᾶρκος ἐν θεογραφίᾳ.

Φ. 92α, εἰς τὸν Λουκᾶν :

[Τ]ρίτος δὲ Λουκᾶς ρητορεύει μειζόνως
[τ]οῦ μέχρ' ἡμῶν μετριοθέντος λόγου·
[τ]ὴν παιδικὴν αὔξῃσιν εἶτα καὶ μέσῃν
[κ]αὶ τὴν τελείαν τῆς θεώσεως χάριν
[Παῦ]λον γὰρ ἔσχε τεχνικὸν παιδοτρίβην.

27.

Περγαμηνή Διαστ. 0,21×0,143×0,069. Αἰὼν ΙΓ'. Φ. 278.

Καινὴ Διαθήκη

Α' (φ. 8α). Τὸ κατὰ Ματθαῖον.

Β' (φ. 50α). Τὸ κατὰ Μᾶρκον.

Γ' (φ. 79α). Τὸ κατὰ Λουκᾶν.

Δ' (φ. 118α). Τὸ κατὰ Ἰωάννην.

Ε' (φ. 148α). Πράξεις Ἀποστόλων.

Σ' (φ. 186α). Ἰακώβου, Καθολικὴ ἐπιστολή.

¹ Βλ. Ἀθ. Κομίνη, Συναγωγὴ ἐπιγραμμάτων εἰς τοὺς τέσσαρας Εὐαγγελιστάς, «Ἐπετηρὶς Ἑταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν», τόμ. ΚΑ' (1951), σελ. 264, 4, 268, 7, 271, 4, ἐκ παλαιότερων κωδίκων. Τὰ ἐπιγράμματα πιθανῶς εἶναι Νικήτα Δαβιδ τοῦ Παφλαγόνο.

Z' (φ. 190α). Πέτρου, 'Επιστολή πρώτη.

H' (φ. 196β). 'Ιωάννου, 'Επιστολή πρώτη.

Θ' (φ. 200β). 'Ιωάννου, 'Επιστολή δευτέρα.

I' (φ. 201α). 'Ιωάννου, Καθολική επιστολή β'.

IA' (φ. 201). 'Ιούδα, Καθολική επιστολή.

IB' (φ. 202β). Παύλου, Πρόλογος προτασόμενος τῆς βίβλου.

IG' (φ. 208β). Παύλου, 'Επιστολαί : α) πρὸς Ρωμαίους· β) Α' πρὸς Κορινθίους (φ. 224β)· γ) Β' πρὸς Κορινθίους (φ. 232β)· δ) Γαλάτας (φ. 242α)· ε) 'Εφεσίους (φ. 246β)· ς) Φιλιππησίους (250β)· ζ) Κολοσσαείς (φ. 254α)· η) Α' Θεσσαλονικεῖς (φ. 257α)· θ) Β' Θεσσαλονικεῖς (φ. 260β)· ι) Α' Τιμόθεον (φ. 262α)· ια) Β' Τιμόθεον (φ. 265β)· ιβ) Τίτον (φ. 268α)· ιγ) Φιλήμονα (φ. 269β)· ιδ) 'Εβραίους (φ. 270β).

Φ. 6α, φ. 278β δοκίμια κονδυλίου.

Φ. 1α : 'Εξεβήκαμεν κ(αί) ἡμεῖς ἀπὸ τὰ ἀφιδ ἰνδ(ικτιῶνος) β' μαῖω κ' κ ετεληοθη ο π(αρ)ὼν πατρι(αρχικὸς) κ(αί) τουπιτο χω οπιμας τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἥτοι κ' ετελειοθη κ(αί) ἡ μαρουδιὰ δμίως κ(αί) ὁ Ιωρ τ(ῆς) κακτιο ερ κ(αί) ὁ Γιαν(νης) ;)

Φ. 6β : ἀφιδ μαῖω ἐδιέβην ο βαρητ ἀπὸ τ(ῆν) ἔργρι(πον) εἰς τὸ μετ(ό)-χ(ιον).

Ὁ κῶδιξ διατηρεῖ καλῶς στάχουσιν ἐκ βύρσης, διακοσμουμένην κατὰ τὰς πινακίδας ὑπὸ ἐντύπων παραστάσεων τοῦ 'Εσταυρωμένου καὶ τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, πλαισιουμένων ὑπὸ ρόμβων. Ἐγχρωμος γλυφὴ τονίζει τὴν παράστασιν, ἐντὸς τεσσάρων δὲ μικρῶν τριγώνων ἀπεικονίζονται οἱ Εὐαγγελισταὶ μετὰ τῶν σημάτων των, εἰς τὸ νῶτον δὲ κοσμήματα χρυσᾶ ἐλικοειδῆ καὶ ἄνθη. Ἐκ τῶν θηλυκωτέρων, δι' ὧν ἐπορποῦτο ὁ κῶδιξ, ἐξέπεσαν οἱ ἱμάντες, Φύλλα τινὰ συνεσταχωμένα καὶ περιληφθέντα εἰς τὴν παλαιὰν κατὰ φύλλα ἀρίθμωσιν εἶναι ἐκ χάριτος. Ἐκ τῶν τεσσάρων ὁλοσελίδων εἰκόνων τῶν Εὐαγγελιστῶν, δι' ὧν ἐκοσμεῖτο ὁ κῶδιξ, ἔχουν ἀπομείνει ὁ Ματθαῖος (φ. 7β) καὶ ὁ Λουκᾶς (φ. 78β), ἐξέπεσε δὲ τὸ φ. 117 ἐφ' οὗ ὁ 'Ιωάννης καὶ τὸ μεταξὺ 49–50 φύλλον τὸ περιέχον τὸν Μᾶρκον. Ἐγράψαν δύο χεῖρες, διὰ διαφόρου μέλανος καὶ γραμμάτων μεγαλυτέρων ἢ μικροτέρων (στίχοι ἐν ἐκάστη σελίδι 30–34 τῆς πρώτης, 30–31 τῆς δευτέρας, πλάτ. ῥας 0,028–0,037 μ.) μετὰ ἢ ἄνευ ἐρυθροβαφῶν ἀριθμήσεων τῶν κεφαλαίων καὶ ἐπιτίτλων. Γενικὸν χαρακτηριστικὸν τῶν βιβλιογράφων ἢ μίμησις γραφῆς IB' αἰῶνος.

28.

Χαρτ. Διαστ. 0,205×0,16. Αἰῶν ΙΘ'. Φ. 82.

Κ α λ λ ι ν ί κ ο υ Κ α σ τ ό ρ χ η, Λόγοι εἰς τὰς Κυριακὰς τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς. Τὰ πρῶτα φύλλα λίαν ἐφθαρμένα. Στάχους βυρσίνη καστανόχρους, ἀλλὰ ὁ κῶδιξ τιφόβρωτος.

29.

Χαρτ. Διασ. 0,18×0,134. Αἰὼν ΙΗ'. Φ. 149.

¹ Ἀκέφαλος — κολοβὸς

1. (φ. 1α). Ἀ β β ᾱ Ἰ σ α ἄ κ, Λόγος πρὸς μοναχοὺς ἀρχαρίους, μεταφρασθεὶς παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ Στουδίτου. Ἀρχ. : Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, αὐτὰ τὰ λόγια καὶ τὰς παραγγελίας ἔγραψεν ὁ ἀββᾶς Ἰσαάκ...

2. (φ. 3α). Ἀ δ ἡ λ ο υ, Λόγος πανηγυρικός εἰς τὴν ἔνδοξον μετὰστασιν τῆς ἀειπαρθένου θεομήτορος.

3. (φ. 10α). Περὶ ἐξομολογήσεως.

4. (φ. 17α, 142α). Φ ω τ ῖ ο υ, πατρ. Κ Π ό λ ε ω ς, Ἐκ τῆς πρὸς Μιχαὴλ τὸν ἄρχοντα ἐπιστολῆς : τί ἐστὶν ἔργον ἄρχοντος.

5. (φ. 49α). Κ ἄ τ ω ν ο ς, Γνωμαὶ παραινετικαὶ δίστιχοι, ἃς μετήνεγκεν ἐκ τῆς λατινίδος φωνῆς εἰς τὴν ἑλληνίδα διάλεκτον Μάξιμος ὁ Πλανούδιος.

6. (φ. 57α). Ἐπικτήτου ἐγχειρίδιον.

7. (φ. 69α). Σ ο φ ῖ α Σ ε ι ρ ἄ χ, ψυχαγωγικῶς ἐρμηνευομένη.

8. (φ. 85α, 122α). Ν ε ῖ λ ο υ τ ο ὕ ὁ σ ῖ ο υ, Νουθεσίαι.

9. (φ. 93α). Ἐξηγήσεις εἰς τὰ τοῦ Γαυρίου Ἑλληνος τετράστιχα, περὶ ἀνθρώπου καὶ λιθίνου λέοντος.

10. (φ. 108α). Ἐξηγήσεις εἰς τὴν Ὀ μ ἡ ρ ο υ, Βατραχομυομαχίαν.

Φ. 140α : *Εἴληφαν τέλος αἱ ἐξηγήσεις τῶν παραινέσεων τοῦ Ἀββᾶ Νεΐλου ἐν τῷ ἀψ'β' <1792> ἔτει Ἰουνίου κς'*, τῷ δὲ τῶν καλῶν ἔργων *συντελεστῇ θ(ε)ῶ ἔστω κλέος μέγα*.

Φύλλα ἱκανὰ ἀφρέθησαν λευκά. Ἡ στάχωσις, αἱ πινακίδες καὶ τινα φύλλα ὅλως ῥέξεσαν.

30.

Χαρτ. Διασ. 0,185×0,137. Αἰὼν ΙΘ'. Φ. 167.

1. (φ. 1α). Ἐξήγησις εἰς τὰ τοῦ Φ ω τ ῖ ο υ, πατρ. Κ Π ό λ ε ω ς, ἐκ τῆς πρὸς Μιχαὴλ τὸν ἄρχοντα Βουλγαρίας ἐπιστολῆς κεφάλαια¹ τί ἐστὶν ἔργον ἄρχοντος. Ψυχαγωγικῶς. Ἀρχ. : Ὁ Μιχαήλ, πνευματικὸν τέκνον, γέννημα ἡμέτερον, ἐδικόν μου...¹.

¹ Περὶ τῶν τοῦ Φωτίου ἐπιστολῶν καὶ τῶν διαφορῶν αὐτῶν ἐκδόσεων βλ. C h. K r u m b a c h e r (μετάφρ. Γ. Σωτηριάδου), Ἱστορία τῆς Βυζαντινῆς λογοτεχνίας, τόμ. Β', ἐν Ἀθήναις 1900 (Βιβλιοθήκη Μαρσαλῆ), σελ. 232 - 233. Ἡ Βιβλιοθήκη Δημητσάνης κατέχει δύο ἐκδόσεις τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Φωτίου, μίαν ἐν Λονδίῳ 1651 ex officina Rogeri Danielis καὶ ἑτέραν Ἰωάννου Ν. Βαλέττα, ἐν Λονδίῳ 1864, ὑπὸ ἐπίσημα Iγ 3555 εἰς 4ον καὶ Iγ 3560 εἰς 4ον. Κατ' ἐμὴν γνώμην, ἡ ἐξήγησις τοῦ παρόντος χειρογράφου ἐγένετο ὑπὸ τοῦ διδασκάλου Δανιὴλ Γεωργοπούλου.

2. (φ. 105α). Ἀνάπτυξις, ἥτοι ἐξήγησις εἰς τὴν Ἀ ν τ ω ν ί ο υ τ ο ὺ Β υ ζ α ν τ ί ο υ Χρηστοθήθειαν. Ἀρχ. : Ἡ λογικὴ, ἡ ἀθάνατος καὶ νοερὰ ψυχὴ εἶναι προᾶγμα τιμαλφέστατον, θειότατον, μέγα...¹.

Φ. 104α : Τέλος κ(α)τ(ὰ) τὴν ἀρχὴν τοῦ δεκεμβρίου τοῦ ἁγίου Νικολάου κατὰ αὐθιὸν ἔτος.

Φ. 167α. Ὁ βιβλιογράφος ἢ κτίτωρ τοῦ κώδικος συνέθεσε ταῦτα τὰ τροπάρια.

Ἦχ. Γ' : Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Τοῦτο τὸ παρὸν βιβλίον πέλει ἐμοῦ Δημητρίου, ὁ τοίνυν τοῦτο συλῆσας, ἀνευ τοῦ θελήματός μου, γὰρ ὀνομάζεται κλέπτης, ἐμὲ τοῦτ' ἀφαιρέσας.

Ὑπέροποιε δ' αὐθις χαρῶ ἐν τῇ τούτου εὐρέσει καὶ τὸν φανερώσαντά μοι τὸν τοῦτ' ἀφαιρέσαντά με ἐν τῷ τῶν φίλων συντάττω χορῶ καὶ τῶν εὐνουσιάτων.

Χαῖρε σὺ ὁποῦ τὸ πάρος ὥσάν ὁποῦ θὰ τὸ διαβάξης καὶ γὰρ τοῦμπαλιν λυποῦμαι, ὥσάν ὁποῦ τὸ ὑστεροῦμαι.

Εἰς τὰς ἐκ χάριτος πινακίδας, ἐπικεκαλυμμένας ὑφάσματι, προσετέθησαν ἔγγραφα παλαιὰ δίκην παραφύλλων, ἐξ ὧν ἓν ἀναφερόμενον εἰς τὴν Σχολὴν Δημητσάνης περιέχει ἐνδιαφέροντα αὐτὴν πράγματα.

31.

Χαρτ. Διαστ. 0,185×0,133. Αἰὼν ΙΘ'. Φ. 252.

1. (φ. 2α). Ἀ θ α ν α σ ί ο υ Ψ α λ ί δ α, Λογικὴ καὶ μεταφυσικὴ² : α) περὶ φιλοσοφίας ἐν γένει· β) περὶ μεταφυσικῆς (φ. 63α)· γ) περὶ κοσμολογίας γενικῶς (φ. 96α)· δ) πνευματολογία (φ. 114α), ἡ τὴν λογικὴν, ψυχολογίαν καὶ φυσικὴν θεολογίαν περιέχουσα· ε) μεταφυσικὴ (φ. 134α).

2. (φ. 158α). Πρακτικῆς φιλοσοφίας στοιχεῖα, τ ο ὺ ἰ δ ί ο υ. Εἰς τρία μέρη : α) στοιχεῖα πρακτ. φιλοσοφίας· β) στοιχεῖα τοῦ φυσικοῦ δικαίουματος (φ. 174β)· γ) κυρίως ἠθικὴ (φ. 196β).

Φ. 2α : αὐκζ' Ὁκτωβρί(ον) κε' ἐν Κερκύρα, μεθ' ὃ τὸ ὄνομα Κ. Καστόρχη.

Ἀριθμησις παλαιότερα κατὰ σελίδας ἑλληνικῆς. Στάχσις τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων.

¹ Περὶ τῶν ἐκδόσεων τῆς Χρηστοθήειας βλ. Περ. Γ. Ζερλέντου, Προσθήκαι εἰς τὰ περὶ Ἀντωνίου τοῦ Βυζαντίου, «Δελτίον Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας», τόμ. Ζ' (1910-1918), σελ. 472 κέξ.

² Τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ Ἀθαν. Ψαλίδας συγκαταλέγεται μεταξὺ τῶν ἀνεκδότων τοῦ ἀνδρός. Περὶ τούτου βλ. πρόσφατον μελέτην τοῦ συναδέλφου Λ. Ι. Βρανούση, Ἀθανάσιος Ψαλίδας, ὁ διδάσκαλος τοῦ Γένους, ὁ πατριώτης, ὁ πολιτικός, ὁ ἀγωνιστής, «Ἡπειρωτικὴ Ἑστία», τόμ. Α' (1952), σελ. 331 κέξ. (καὶ ἰδιαιτέρως).

32.

Χαρτ. Διαστ. 0,195×0,14. Αἰῶν ΙΘ'. Φ. 72

(φ. 4α). Ἡ ρ ω δ ι α ν ο ῦ, Τῆς μετὰ Μᾶρκον βασιλείας ἱστοριῶν βιβλία τέσσαρα.

1α : Τὸ παρὸν ὑπάρχει καὶ εἶναι τῆς σχολῆς τοῖς ἐκ Δημητζίανης 1828 δεκεβρίου α'. Μεθ' ὃ : καὶ τόδε προσετέθη σὺν τοῖς ἄλλοις Διαμαντῇ δημητζίαναιον.

Φ. 3α : Καὶ τόδε δανιὴλ μοναχοῦ καὶ ὑποδιακόνου τοῦ καταγομένου ἐκ τῆς δημητζίανας.

33.

Χαρτ. Διαστ. 0,19×0,147. Αἰῶν ΙΘ'. Φ. 169.

1. (φ. 1α). Ἐξηγήσεις τῶν ἱαμβικῶν τετραστίχων καὶ τῶν ἥρωσελεγείων
Θ ε ο δ ὶ ρ ο υ Π ρ ο δ ρ ὀ μ ο υ, Εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ρηθέντα ἐν τῇ Παλαιᾷ Γραφῇ.

2. (φ. 66α). Ἐξηγήσεις εἰς τὴν τραγωδίαν τοῦ ἁγίου Γ ρ η γ ο ρ ί ο υ
τ ο ῦ Θ ε ο λ ὅ γ ο υ, Χριστὸς πάσχων, ψυχαγωγικῶς. Ἀρχ. : ὦ ἀκροατά, μνηθιά, ἐπειδὴ βούλεσαι, ἀγαπᾶς, δρέγεσαι, ἐπιθυμεῖς, γλίχεσαι, καὶ κλύης, ἀκούης, ἐνωτίζεσαι...

3. (φ. 92α). Ἐξηγήσεις εἰς λόγους Δ η μ ο σ θ έ ν ο υ ς, Κατὰ Φιλίππου πρῶτον.

4. (φ. 144α). Ἐξηγήσεις Κ ά τ ω ν ο ς Ρ ω μ α ί ο υ, Γνωμαὶ παραινετικά διςτιχοί, ὡς μετήνεγκεν ἐκ τῆς λατινίδος φωνῆς.. Μάξιμος ὁ Πλανούδιος.

Φ. 1α : Ἐκ τῶν τοῦ Σταματίου δημητζίαναιου Ψαρούλη.

Στάχσις ἄνευ περικαλύμματος τῶν πινακίδων. Φύλλα τινὰ ἀφέθησαν λευκά. Δύο ἐν ἀρχῇ παραφύλλα ἐκ χειρογράφου περιέχοντος ψυχαγωγίαν ἀρχαίου κειμένου.

34.

Χαρτ. Διαστ. 0,193×0,147. Αἰῶν ΙΘ'. Φ. 61.

Γ ρ η γ ο ρ ί ο υ Σ α ρ ά φ η, Κυδωνιέως, «Γραμματικῆς βιβλίον δεύτερον, ἥτοι τὸ περὶ συντάξεως τῶν ὀκτῶ τοῦ λόγου μερῶν, φιλοπονηθὲν παρὰ τοῦ σοφολογιωτάτου... χάριν τῆς νεολαίας τῆς αὐτοῦ πατρίδος καὶ τῶν παρ' αὐτῷ παιδείας ἔνεκα φοιτῶντων ἁλλοδαπῶν νέων καὶ ἀντιγραφὲν ὑπὸ ἑμοῦ Γεωργίου Δημητρίου Κατελούζου, Δημητζίαναιου, 1831 Ἰανουαρίου 20 ἐν Δημητζίανῃ αὐλᾷ, σχολαρχοῦντος τοῦ σοφολογιωτάτου διδασκάλου κυρίου Δανιὴλ Γεωργοπούλου Ζυγ(οβιστινοῦ), αὕτη ἐγράφη».

Φ. 1α : Ἀρχίσαμεν τὴν παροῦσαν γραμματικὴν τοῦ συντακικοῦ μέρους

τῇ κη' τοῦ Ἀπριλίου ἡμέρα τρίτη 1831, σχολαρχοῦντος τοῦ σοφολογιωτάτου κυρίου διδασκάλου Δανιὴλ Γεωργοπούλου ἐν Δημητζίτῃ. Μεθ' ὃ διὰ μολυβδίδος : τὴν ἐτελειώσαμεν τὴν 16 9βρίου 1831 ἡμέρα Δευτέρα.

Φ. 61β : Καὶ τόδε πέλει κτῆμα ἐμοῦ Γ. Δ. Κατελούζου καὶ ἀντίγραφα αὐτὸ 20 Ἰανουαρίου μέχρι 15 Φεβρουαρίου 1831.

Στάχσις διὰ βύρσης στερεά. Τὸ ἐπὶ τῶν πινακίδων ἐπικάλυμμα χάρτης ροδόχρους.

35.

Χαρτ. Διαστ. 0,20×0,142. Αἰὼν ΙΗ'. Φ. 56.

Μαθηματάριον.

1. (φ. 2α). Συμμαθητῶν διάλογος περὶ εὐτυχίας.
2. (φ. 8α). Ἀντωνίου τοῦ Βυζαντίου, Χρηστοθήθεια.
3. (φ. 34α). Λεξιλόγιον δυσκόλων λέξεων.
4. (φ. 40α). Νεῖλου ἐπισκόπου, Νουθεσίαι κατ' ἀλφάβητον.
5. (φ. 48α). Διάλογοι ἑλληνικοὶ τῶν ἀρχαρίων.

Φ. 45β : Παρακαλῶ πάντας, προσέχετε τοῖς εἰρημένοις. Τέλος τῶν παραινήσεων τοῦ ἁγίου Νείλου· τῷ δὲ θεῷ δόξα· ἀποθ' κατὰ μῆνα Μάρτιον ἐν τῇ Πάργῃ.

Ἀγάπι(ος) Πε(λοποννήσιος).

Στάχσις ἀπλῇ βυρσίῃ. Φύλλα ἱκανὰ λευκά. Τὰ τελευταῖα τοῦ κώδικος ἐκ τῆς νοτίδος πλήρως διαπεποτισμένα.

36.

Χαρτ. Διαστ. 0,199×0,143. Αἰὼν ΙΘ'. Φ. 204.

Ἀκέφαλος.

Μαθηματάριον. Τὰ κυριώτερα τῶν περιεχομένων.

1. (φ. 1α). Ἑρμηνεῖα ἀποφθεγμάτων καὶ τετραστίχων, ψυχαγωγικῶς.
2. (Φ. 20α). Ἀγαπητοῦ διακόνου, Ἑκθεσις κεφαλαίων παραινέσεων, ἥτις παρ' Ἑλλήσι Βασιλικὴ ὀνομάζεται σκέδη, ψυχαγωγικῶς.
3. (φ. 40α). Λασκάρεως, Εἰς τὸν Ὅμηρον ραψῳδία Α, Β.
4. (φ. 64α). Θεμιστίου, Λόγοι καὶ ἐξηγήσεις αὐτῶν : α) περὶ τῆς φιληκοΐας τοῦ βασιλέως· β) περὶ φιλοσοφίας προτρεπτικὸς εἰς τοὺς Νικομηδεῖς.

Φ. 72β : Τέλος τῶν τοῦ Θεμιστίου λόγων... αωε Φευρ. γ' ἐν Δημη :

Φ. 109β : Ἔδωσα δῶρον τὰς τοῦ Θεμιστίου ἐξηγήσεις τοῦ Σταμάτη κατὰ τὸ αωε· ἔτος τῇ Φεβρουαρίου τρίτῃ καὶ ἔστω εἰς ἐνθύμησιν, τοῦ τὰς ἔδωσα διὰ τὰ μοῦ τὸ ἀντιπληρώση μετὰ τὴν φεγγὴν αὐτοῦ.

5. (φ. 110α). Ἐξήγησις εἰς Φωκυλίδου ἄπαν τὸ νομθετικὸν ποίημα.

6. (φ. 122β). Ἐξήγησις εἰς τὰ γνῶμικὰ ἐλεγεία Σόλωνος τοῦ νομοθέτου.

7. (φ. 130α). Ἐξήγησις τῶν ἐλεγειακῶν γνῶμῶν καὶ παραινέσεων Θεόγνιδος τοῦ Μεγαρέως.

Φ. 152β : εἰλήφασι τέρμα καὶ αἱ πρὸς τὸν Κύρνον τοῦ ποιητοῦ Θεόγνιδος τοῦ Μεγαρέως γνῶμαι, τῷ δὲ θεός (sic) κλέος μέγα. Ἐτελειώθη αὐτὸ ὑπ' ἐμοῦ Μανουήλου 1805 Μαΐου 6 ἡμέρα Σαββάτο.

9. (φ. 154α). Ἐξήγησις παρακλητικοῦ κανόνος εἰς ὑπεραγίαν Θεοτόκον τοῦ Θεοστηρίκου μοναχοῦ.

10. (φ. 162α). Ἐξήγησις εἰς τὸ τοῦ Ἡρωδιανοῦ Ἀ' βιβλίον τῶν ἱστοριῶν τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας.

11. (φ. 178α). Ἐξήγησις εἰς τὴν πρὸς Εὐτρόπιον, εὐνοῦχον, πατρίκιον καὶ ὑπατον δμιλίαν Ἰω. τοῦ Χρυσοστόμου.

Φ. 202β : Ἐκ τῶν τοῦ Σταμάτη Ψαρούλη.

Ὁ κώδιξ ἀπληρτίσθη διὰ τῆς σταχώσεως τετραδίων ἐπὶ μέρους. Αἱ πινακίδες ἄνευ περικαλύμματος.

37.

Χαρτ. Διαστ. 0,203×0,154. Αἰὼν ΙΖ'. Φ. 76.

Ἀκέφαλος, κολοβός.

1. (φ. 1α). Ποικίλη θεολογικὴ ὕλη, ἥτοι περὶ πίστεως, ἐρμηνεία τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως, λόγοι εἰς διαφόρους ἑορτὰς (Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας, Μεταμόρφωσιν, Εὐαγγελισμόν κλπ.).

2. (φ. 48α). Παντολέοντος πρεσβυτέρου, Λόγοι εἰς τὴν Ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ.

3. (φ. 51α). Σωφρονίου, πατρ. Ἱεροσολύμων, Λόγος ὅμοιος.

4. (φ. 55α). Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Λόγοι εἰς Πέτρον καὶ Ἠλίαν.

5. (φ. 65α). Ἄλλοι τινὲς λόγοι εἰς διαφόρους ἑορτὰς.

6. (φ. 71α). Ἐρμηνεία λέξεων καὶ φράσεων, δείγματα ἐπιστολῶν καὶ περὶ τοῦ πῶς χρὴ συντάσσειν τὰς ἐπιστολάς.

Στάχσις ἐξηρθρωμένη.

38.

Χαρτ. Διαστ. 0,205×0,15. Αἰὼν ΙΘ'. Φ. 232.

1. (φ. 1α). Σημειώματα ἐκ τοῦ β' καὶ γ' τόμου τοῦ Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας πρὸς τοὺς Προφήτας καὶ τὴν Κ. Διαθήκην.

2. (φ. 177α). Σημειώματα ἐκ τοῦ Ζ' τόμου τοῦ Χ ρ υ σ ο σ τ ό μ ο υ.
 3. (φ. 205α). Ὅμοίως ἐκ τῶν τοῦ Ο ἰ κ ο υ μ ε ν ί ο υ.
 4. (φ. 215α). Ὅμοίως ἐκ τῶν Ἀ μ φ ι λ ο χ ί ο υ, Θ ε ο φ υ λ ά κ τ ο υ.
 5. (φ. 218α). Πόθεν οἱ ἄνθρωποι τὸ κατ' ἀρχὰς τοὺς ἥχους εὔρον.
 Φ. 1α. Σημειωματάριον Μ α κ α ρ ί ο υ ἱερομονάχου Χριστιανόπου, τοῦ καὶ Μαριδάκη, τοῦ Κρητός¹.

Φ. 16β : *Αὐτοὶ οἱ στίχοι εἶναι γραμμένοι εἰς τὴν κόκκινη κολόνα, ὅπου εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν εὐρίσκεται ὁρθὴ στημένη*

KIONA TETRAΠΛΕΥΡON AEI XΘONI
 KEIME MON' AXΘOΣ MOYNOΣ A
 NASTHΣAI ΘEYΔOΣIOΣ BA-
 ΣIAEYE ἦγουν

Κολόνα εἶμαι τετράγωνος καὶ κείμεται πάντοτε εἰς τὴν γῆν ἕνα μόνον βάρος, τὴν ὁποίαν ἐμένα μὲ ἔστησεν ὁρθὴν μόνος ὁ Θεοδόσιος βασιλεὺς.

Καὶ εὐθὺς περαιτέρω :

*Τὸ παρὸν ἀξιόλογον βιβλίον ἀφιερῶ τῇ Ἑλληνικῇ Σχολῇ Δημητρίανης
 Τῇ 14 Ἀγούσιῳ 1864 ἐν Ἀθήναις
 † Ὁ Φθιώτιδος Καλλίνικος.*

39.

Χαρτ. Διαστ. 0,215×0,155. Λῶν ΙΗ'. Φ. 268.

Ἀκέφαλος.

Μαθηματάριον, περιέχον τὰ ἀκόλουθα διὰ τῆς μεθόδου τῆς ψυχαγωγίας ἐρμηνευόμενα :

1. (φ. 2α). [Μ ε γ. Β α σ ι λ ε ί ο υ], Λόγος κατὰ τῶν ὀργιζομένων.
2. (φ. 17α). [Τ ο ὕ α ὕ τ ο ὕ], Λόγος εἰς τὸ «καθελῶ μου τὰς ἀποποθήκας».
3. (φ. 32α). [Τ ο ὕ α ὕ τ ο ὕ], Λόγος εἰς τὸ «πρόσεχε σεαυτῷ».
4. (φ. 50α). [Τ ο ὕ α ὕ τ ο ὕ], Λόγος πρὸς τοὺς νέους, ὅπως ἂν ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων, παραινέσεις.

¹ Πρόκειται περὶ τοῦ μητροπολίτου Χριστιανουπόλεως Μακαρίου, ἀδελφοῦ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Θεοδοσίου Β', περὶ τοῦ ὁποίου λογίου καὶ συγγραφῆς ὄντος βλ. πρὸς τὸ παρὸν Κ. Ν. Σάθια, Νεοελληνικὴ Φιλολογία, σελ. 601. Πλείονα περὶ τοῦ ἀνδρὸς ἐν τῷ παρασκευαζομένῳ εἰδικῷ μελετήματι περὶ τῆς μητροπόλεως Χριστιανουπόλεως.

5. Γ ρ η γ ο ρ ί ο υ Ν α ζ ι α ν ζ η ν ο ὦ, Εἰς τοὺς λόγους καὶ τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανὸν λόγος.

6. (φ. 89α). Τ ο ὦ α ὕ τ ο ὦ, Λόγος εἰς τοὺς Μακαβαίους.

7. (φ. 103α). Τ ο ὦ α ὕ τ ο ὦ, Λόγος εἰς τὰ Θεοφάνεια=γενέθλια τοῦ Σωτῆρος.

8. (φ. 120α). Τ ο ὦ α ὕ τ ο ὦ, Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ περὶ φιλοπρωχίας λόγου.

9. (φ. 121α). Τ ο ὦ α ὕ τ ο ὦ, Ἐπιτάφιος εἰς Καισάριον, τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφόν.

10. (φ. 146α). Τ ο ὦ α ὕ τ ο ὦ, Ἀπολογητικὸς τῆς εἰς Πόντου φυγῆς...

11. (φ. 213α). Τ ο ὦ α ὕ τ ο ὦ, Ἀπολογητικὸς εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα Γρηγόριον.

12. (φ. 218α). Τ ο ὦ α ὕ τ ο ὦ, Εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα ἡνίκα ἀπέτρεψεν αὐτὸν φροντίζειν τῆς Ναζιανζοῦ Ἐκκλησίας.

13. (φ. 223α). Θ ε μ ι σ τ ί ο υ φ ι λ ο σ ό φ ο υ, τοῦ ἐπικληθέντος Εὐφροδοῦς, Περὶ φιλίας.

14. (φ. 247α). Τ ο ὦ α ὕ τ ο ὦ, Περὶ τῆς φιληκοΐας τοῦ βασιλέως. Λόγος η^{ος}.

15. (φ. 258α). Τ ο ὦ α ὕ τ ο ὦ, Προτρεπτικὸς Νικομηδεῦσιν εἰς φιλόσοφον λόγος.

Προτάσσεται (φ. 1α) εὐρετήριον τῶν περιεχομένων καὶ ἐρμηνευομένων λόγων. Φ. 145β : αψπζ^φ Ἀπριλίου ε'. Μεθ' ὃ δι' ἄλλης χειρὸς : I. N. Μιχαλόπουλος.

Φ. 211β : Τέλος καὶ τῷ θεῷ δόξα καὶ κλέος

αψπζ^φ : Ὁκτωβρίου κη^η παρὰ Σχολῆς Δημητζάνης
Φιλόθεος ἱεροδιάκονος Παπαγεωργόπουλλος.

Φ. 212β : Ποίημα Γ. Σ.

Ἰσότημοι οἱ ἄνθρωποι καὶ ἐλεύθεροι γεννῶνται
καὶ διὰ μόνην ἀρετὴν πρόπει νὰ προτιμῶνται·
χάριν ποτὲ μὴν λησμονῆς, κακὸν μὴν ἐνθυμεῖσαι,
δίδε καλὸν ἀντὶ καλοῦ καὶ οὕτως ἐκδικεῖσαι.

Γ. Σταυρινὸς

Χαμηλότερον δὲ μεταγενεστέρως ἢ ὑπογραφή : A. N. Καζῆς.

Στάχωσις διὰ βύρσης κατεστραμμένη. Γραφή λίαν ἐπιμεμελημένη.

40.

Χαρτ. Διαστ. $0,202 \times 0,155 \times 0,067$. Αἰὼν ΙΗ'. Φ. 399.

1. (φ. 2α). Ἀ δ ἡ λ ο υ, Ἑρμηνεία τοῦ κανόνος, ἥτοι εἰρμοῦ, ὠδῆς, καὶ τροπαρίου ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ.

2. (φ. 381β). Μ ι χ α ἡ λ Ἑ φ ε σ ί ο υ τ ο ὦ Ψ ε λ λ ο ὦ, Ἐπίλυσις τινων ζητημάτων θεολογικῶν : εἰς τὸ θεολογικὸν ρητὸν ὁ τοῦ πατρὸς ὄρος καὶ λόγος.

Φ. 381α : *αφνα⁹ Ἰουλίον α⁹ ἐν σμύρνη.*

Τέλος τῷ δὲ θεῷ δόξα, τῷ ἐνισχύσαντί με γεγραφέναι τὴν βίβλον μνήσθητε οἱ ἀναγινώσκοντες τοῦ πτωχοῦ Νεοφύτου, ἱεροδιακόνου τε Φιλαδελφείας.

Γραφὴ ἐπιμελεημένη μαρτυρεῖ χεῖρα ἡσκημένην. Φύλλα τινὰ τοῦ κώδικος ἐν τέλει διεποτίσθησαν ὑπὸ τῆς νοτίδος. Στάχσις διὰ βύρσης, ἥτις φέρει εἰς τὸ νῶτον ποικίλματα χρυσοῦ καὶ ἐγχάρακτα γράμματα, δι' ὧν ἀπρητίσθη ἡ φράσις : *Ἑρμηνεία κανόνων*. Αἱ πινακίδες ἐπικεκαλυμμέναι διὰ χάρτου ἐγχρώμου λεπτοῦ.

41.

Χαρτ. Διαστ. $0,198 \times 0,15$. Αἰὼν ΙΗ'. Φ. 281.

Μαθηματάριον, περιλαβὸν ἑρμηνείαν διὰ τῆς ψυχγωγίας εἰς τὰ ἀκόλουθα κείμενα :

1. (φ. 1α). Ἰ σ ο κ ρ ά τ ο υ ς, Λόγοι : α) πρὸς Δημόνικον· β) πρὸς Νικοκλέα (φ. 19β)· γ) εἰς Εὐαγόραν ἐγκώμιον (φ. 39α)· δ) Πλαταϊκὸς (φ. 71α).

Φ. 19α *Τέλος καὶ τῷ θεῷ ἔστω κλέος*

1798 Ἀπριλλίου 7· ἐτελειώσαμεν τὰ μαθήματα τοῦ Ἰσοκράτους.

Φ. 38α : *1798 Ἰουνίου 21 ἐτελειώσαμεν τὸν λόγον τὸν πρὸς Νικοκλέα, περὶ βασιλείας, ἡμέρα δευτέρα.*

Φ. 70β : *1798 Δεκεμβρίου 26 τέλος τοῦ παρόντος λόγου τοῦ Ἰσοκράτους τὸν πρὸς Εὐαγόραν ἐγκώμιον καὶ ἀρχὴ τοῦ αὐτοῦ, λόγος Πλαταϊκός.*

2. (φ. 90α). Λ ο υ κ ι α ν ο ὦ, Πατρίδος ἐγκώμιον.

3. (φ. 98α). Γ ρ η γ ο ρ ί ο υ Ν α ζ ι α ν ζ η ν ο ὦ, Λόγοι : α) περὶ φιλοπρωχίας (φ. 98α)· β) εἰς τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανὸν (φ. 177α)· γ) εἰς Καισάριον τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν ἐπιτάφιος (φ. 216α).

4. (φ. 122α). Β α σ ι λ ε ί ο υ Μ ε γ ά λ ο υ, Ὀμιλία : α) κατὰ τῶν ὀργιζομένων (φ. 122α)· β) «καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας» (φ. 140β)· γ) «πρόσεχε σεαυτῷ» (φ. 158α)· δ) πρὸς τοὺς νέους... παραίνεσις (φ. 253α).

42.

Χαρτ. Διαστ. $0,205 \times 0,15$ μ. Αἰὼν ΙΘ'. Φ. 77.

Κ α λ λ ι ν ί κ ο υ Κ α σ τ ό ρ χ η, Κατάστιχον. Ἀτομικαὶ καὶ οἰκογε-

νειακαὶ σημειώσεις καὶ λογαριασμοί. Προτάσσεται βιογραφία του καὶ ἐν τέλει καταχωρίζονται προικοσύμφωνα ἀνειψιῶν του, 1839 – 1851, ὧς καὶ πίναξ τῶν περιεχομένων τοῦ καταστίχου ἐν τέλει.

Ὁ κῶδιξ φέρει βυρσίνην στάχωσιν, ἐπὶ δὲ τῶν πινακίδων ἐπικάλυμμα ἐκ στιλπνοῦ χρωματιστοῦ χάρτου. Ἡ κατὰ τὸ μέσον τῆς προσθίας πινακίδος σχηματιζομένη γλῶσσα ἀναδιπλοῦται εἰς τὴν ἐτέραν καὶ ἀσφαλίζεται δι' ἱμάντος. Εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἡ ἰδία αὕτη σχηματίζει φάκελλον πρὸς ἀπόθεσιν σημειωμάτων. Περιῆλθε τῇ βιβλιοθήκῃ ἐκ δωρεᾶς Δ. Π. Παππούλια.

43.

Χαρτ. Διαστ. 0,20×0,153. Αἰὼν ΙΗ'. Φ. 191.

Ἀκέφαλος.

1. (φ. 1α, 174α). Γραμματικοὶ καὶ συντακτικοὶ κανόνες μετ' ἀσκήσεων διὰ τῆς παραθέσεως τεμαχίων ἐκ τῶν ἀρχαίων, βυζαντινῶν καὶ μεταγενεστέρων συγγραφέων, κεφάλαια περὶ μετρικῆς κλπ. γεγραμμένα ἀτάκτως καὶ ὑπὸ πολλῶν χειρῶν.

2. (φ. 143α). Ἑρμηνεία τοῦ ἀπολυτικίου τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς : «τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει κατάλληλον...».

3. (φ. 146α). Ν ε ἰ λ ο υ μ ο ν α χ ο ὕ, Παράδεισος, ἥτοι κεφάλαια μεταληφθέντα ἐκ τῆς βίβλου τῶν ἀποφθεγμάτων.

4. (φ. 157α). Θ ε ο φ ἰ λ ο υ Κ ο ρ υ δ α λ έ ω ς, Διαίρεσις τῆς ποιητικῆς.

Ἑνιαχοῦ πλεῖστα δοκίμια κονδυλίου.

Φ. 191β : κατὰ τὸ ἀπλδ^ο ἀθγούστου λ ἡμέρα Παρασκευῇ ἐσπέρας εἰς τὰς τρεῖς ὥρας τῆς νυκτὸς ἔπεσεν οὐρανόθεν πῦρ.

Φ. 4α : Ἀφιέρωσις τῇ Σχολῇ Δημητσάνης καὶ ἡ ὑπογραφή : ὁ Φθιώτιδος Καλλίνικος. Φ. 41α, διὰ χειρὸς τοῦ ἰδίου : Ποικιλογραφία παλαιοῦ τινος διδασκάλου Κρήτης γραφεῖσα τῷ 1734 ἀφιερῶ τῇ Ἑλληνικῇ Σχολῇ Δημητσάνης. Μεθ' ὃ ἡ μονοκονδυλιά : ὁ Φθιώτιδος Καλλίνικος 1866.

44.

Χαρτ. Διαστ. 0,215×0,145. Αἰὼν ΙΗ'. Φ. 185.

Μαθηματάριον ἐν ᾧ διὰ τῆς ψυχαγωγίας ἐρμηνεύονται :

1. (φ. 1α). Ἰ σ ο κ ρ ά τ ο υ ς, Λόγοι, ἥτοι Πλαταϊκός, περὶ τοῦ ἀκούειν.

2. (φ. 44α). Π λ ο υ τ ά ρ χ ο υ, Περὶ πολυπραγμοσύνης.

3. (φ. 62α). Δ η μ ο σ θ έ ν ο υ ς, Α' Ὀλυνθιακός.

4. (φ. 72α). Β α σ ι λ ε ί ο υ Μ ε γ ά λ ο υ, Πρὸς τοὺς, νέους, κατὰ τῶν ὀργιζομένων, «καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας», «πρόσεχε σεαυτῷ».

5. Γ ρ η γ ο ρ ί ο υ Ν α ζ ι α ν ζ η ν ο ὺ, Λόγος περὶ φιλοπτιωχίας.

Φ. 1α. Ἐκ τῶν τοῦ Πολυχρονίου Καρακάλου δωρεὰ τῇ Σχολῇ Δημη-
τζίτης.

Φ 17β: Ἀπὸ τὸ βιβλίον εἶναι τῆς ἐν Δημητζίτῃ Σχολῆς.

Στάχσις διὰ βύρσης κατεστραμμένη.

45.

Χαρτ. Διαστ. 0,21×0,142. Αἰὼν ΙΗ'. Φ. 241.

Ἑρμηνεία κατ' ἐρωταπόκρισιν εἰς τὰς κατὰ Κυριακὰς καὶ λοιπὰς ἑορτὰς ἀναγινωσκομένας περικοπὰς τῶν Ἀποστόλων.

Φ. 237α. Προτέστον ἔτους 1803 τοῦ Βασιλείου Τζουνάκη πρὸς τοὺς δεπουτάτους τοῦ ἐμπορικοῦ σώματος τῶν πραγματευτῶν Ρωμαίων. — Κοπρο-
μέσον αἵρετοκρισίας ἐπὶ τοῦ προηγουμένου προτέστον. — Πόλιτζα ντεκάρικο
τοῦ αὐτοῦ Β. Τζουνάκη, ὅστις χαρακτηρίζεται «Σούδιτος ὀτομάνος». —

Φ. 238α. Χρονικὸν ἔτους 1807 1 Ἰανουαρίου ῥωσο - ιταλικῶν καὶ τουρ-
κικῶν ἐνεργειῶν. Τὸ φύλλον εἶναι περικεκομμένον.

Στάχσις βυρσίνη καστανόχρους.

46.

Χαρτ. Διαστ. 0,208×0,155. Αἰὼν ΙΗ'. Φ. 128.

Ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

Ἑρμηνεία διὰ τῆς ψυχαγωγίας 1) κεφαλαίων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης
(φ. 1α) 2) εἰς ἱαμβικὰ τετράστιχα καὶ ἥρωσελεγεῖα εἰς διαφόρους ἑορτὰς
(φ. 84α).

Φ. 14β: Ἀπὸ τὸ βιβλίον ὑπάρχει καὶ εἶναι ἐμοῦ τοῦ Ἰωάννου Σκα-
πετοράχη καὶ ὅγιος τὸ πάρη νὰ ἔχει τὴν κατάρα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Πα-
ναγίας.

Ἰωάννης Σκαπετοράχης

Στάχσις διὰ βύρσης χρώματος μέλανος.

47.

Χαρτ. Διαστ. 0,215×0,155. Αἰὼν ΙΗ'. Φ. 58.

Κτητορικὸς κῶδιξ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου τοῦ κατὰ τὸν δῆμον
Γόρτυνος χωρίου Βλαχόρραφτη, καθιερωθεὶς τῇ 20 Φεβρουαρίου 1763 (φ.
3α), περιέχων διάφορα σημειώματα καὶ ἀφιερώσεις μέχρι τῶν ἐσχάτων χρόνων.

Φ. 4α: Ἀφιέρωσε ὁ ἅγιος Καισαρίας τις Φίλιππον συνπατριώτης ὄντας
τὸ ἐπὶ κλιν θανάσσιος ἔναν σταυρὸν ἀσημοχρυσωμένον μὲ μαργαριτάρια,

ἓνα στιχάρι χρυσὸν καὶ ἓνα φελόνιον χρυσὸν καὶ ἓνα πετραχήλιον χρυσὸν καὶ μία καθιέρωσις καὶ ἔγραψε τὸ ὄνομά του Ἀνανίας ἀρχιερεὺς καὶ Ἀνθίμου ἱερομονάχου, Κανέλο καὶ Παΐσιος μοναχῆς καὶ Γεωργίου.

Φ. 20β : *Καισαρείας τῆς Φιλίππου ἀρχιερεὺς Θανασόπλος
ὁ ἀδελφός του Νεόφυτος ἀρχιερεὺς Ναζαρετ
Κύριλλος ἱεροδιάκονος ἀνεψιός τους
Διονύσιος ἱερομόναχος Δημόπουλος ἡγούμενος Καλαμίου
Κύριλλος ἀρχιερεὺς Ναζαρετ Βλαχορραφτίτης, ἀνεψιός τοῦ
Καισαρείας Θανασοπούλου κλπ.*

Στάχωςις διὰ καστανοχρόου βύρσης.

48.

Χαρτ. Διαστ. 0,217×0,15. Αἰὼν ΙΗ΄. Φ. 136.

Μεγάλου Βασιλείου, Ἠθικοὶ λόγοι κδ' ἐκλεχθέντες διὰ Συμεὼν τοῦ Μαγίστρου καὶ Λογοθέτου ἐκ πασῶν τῶν πραγματειῶν αὐτοῦ, μετὰ σημειώσεων ἐρμηνευτικῶν :

α) φ. 1α. Περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας.	ιε) φ. 93α. Περὶ ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας.
β) φ. 8β. Περὶ διδαχῆς καὶ νοουθεσίας.	ις) φ. 97β. Περὶ γαστριμαργίας καὶ μέθης.
γ) φ. 14β. Περὶ ἀγάπης τῆς πρὸς
θεὸν καὶ τὸν πλησίον.	ιζ) φ. 104β. Περὶ ὀργῆς καὶ ἔχθρας.
δ) φ. 18α. Περὶ ἐλεημοσύνης.	ιη) φ. 109α. Περὶ φόνου καὶ βασκα-
νίας.
ε) φ. 24β. Περὶ πλοῦτου καὶ πενίας.	ιθ) φ. 114α. Περὶ σωφροσύνης καὶ
ἀκολασίας.
ς) φ. 31α. Περὶ πλεονεξίας.	κ) φ. 118. Περὶ ταπεινοφροσύνης καὶ
κενοδοξίας.
ζ) φ. 38α. Περὶ ἁμαρτίας.	κα) φ. 122α. Περὶ εὐτυχίας, δυστυ-
χίας καὶ φρονήσεως.
η) φ. 48α. Περὶ μετανοίας.	κβ) φ. 125β. Περὶ προνοίας.
θ) φ. 58α. Περὶ προσευχῆς.	κγ) φ. 130α. Περὶ ψυχῆς.
ι) φ. 62α. Περὶ νηστείας.	κδ) φ. 132α. Περὶ τιμῆς γονέων καὶ
γῆρας καὶ νεότητος.
ια) φ. 68α. Περὶ θανάτου.	
ιβ) φ. 79α. Περὶ λύπης καὶ ἀθυμίας.	
ιγ) φ. 84α. Περὶ ὑπομονῆς καὶ μα-
κροθυμίας.	
ιδ) φ. 89α. Περὶ μελλούσης κρίσεως.	

Στάχωςις κατεστραμμένη. Ὁ βιβλιογράφος εἶναι ἄριστος καλλιγράφος. Εἰς τὸ παράφυλλον ἐν ἀρχῇ προτάσσει πίνακα περιεχομένων. Ἠρίθμησε κατὰ σελίδας ὁ ἴδιος.

49.

Χαρτ. Διαστ. 0,21×0,152. Αἰὼν ΙΘ΄. Φ. 99.

Ποσοτική.

Ὁ κώδιξ περιέχει εἰς δύο παράφυλλα γεωμετρικά σχήματα, κατὰ τινὰ δὲ σημειώσιν ἐν τῷ πρώτῳ παραφύλλῳ, περιῆλθεν εἰς τὴν Βιβλιοθήκην ἐκ δωρεᾶς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀργοῦδος Καλλινίκου Τερζοπούλου τὸ 1875.

50.

Χαρτ. Διαστ. 0,21×0,15. Αἰὼν ΙΘ'. Φ. 106.

Πρακτικὴ ἀριθμητικὴ μετὰ τινων κεφαλαίων θεωρητικῆς ἀριθμητικῆς.

Στάχσις βυροῖνι ἀνοικτοῦ καστανοῦ χρώματος. Δωρεὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ὁ προηγούμενος κώδιξ.

51.

Χαρτ. Διαστ. 0,212×0,157. Αἰὼν ΙΗ'. Φ. 267.

Μαθηματάριον ἐρμηνευθὲν διὰ τῆς ψυχαγωγίας. Περιέχει :

1. (φ. 1α). Ἀ γ α π η τ ο ὦ δ ι α κ ό ν ο υ, Ἐκθεσις κεφαλαίων παραινετικῶν.

2. (φ. 29α). Φ ω τ ί ο υ π α τ ρ ι ά ρ χ ο υ, Ἐκ τῆς πρὸς Μιχαὴλ τὸν ἄρχοντα Βουλγαρίας ἐπιστολῆς.

3. (φ. 101α). Θ ε ό γ ν ι δ ο ς Μ ε γ α ρ έ ω ς - Σ ι κ ε λ ι ώ τ ο υ, Γνώμαι ἐλεγειακαί.

Φ. 122α : εἰλήφασι τὰ παρόντα τὸ τέρμα ὧδε ἐν τῷ ἀντὶ ἔτει κατὰ μῆνα δεκέμβριον, ἡμέρα δ' εἰς τὰς 20 : τοῦ παρόντος μηνός.

4. (φ. 125α). Ἰ σ ο κ ρ ά τ ο υ ς, Πρὸς Δημόνικον παραινεσις.

5. (φ. 145α). Π λ ο υ τ ά ρ χ ο υ, α) περὶ παίδων ἀγωγῆς β) περὶ πολυπραγμοσύνης (φ. 189α) γ) περὶ τοῦ ἀκούειν (φ. 215α).

6. (φ. 248α). Ἐρμηνεία εὐαγγελικῶν περικοπῶν καὶ τμημάτων τῆς λειτουργίας.

7. (φ. 256α - 267). Προσθήκη φύλλων, ἐν ᾗ περιέχεται τμήμα τῆς περὶ προσευχῆς ὁμιλίας Ἰω. Χ ρ υ σ σ τ ό μ ο υ, διὰ τῆς ψυχαγωγίας. Ἡ στάχσις ἐξηρθρωμένη, αἱ δὲ πινακίδες ἄνευ ἐπικαλύμματος.

52.

Χαρτ. Διαστ. 0,210×0,157. Αἰὼν ΙΘ'. Φ. 227.

Μαθηματάριον ἐν ᾧ περιέχονται ψυχαγωγικῶς ἐρμηνευόμενα :

1. (φ. 1α, 225α). Ἰ σ ο κ ρ ά τ ο υ ς, Πρὸς Νικοκλέα περὶ βασιλείας.

2. (φ. 5α). Γ ρ η γ ο ρ ί ο υ Ν α ζ ι α ν ζ η ν ο ὦ, α) λόγος εἰς τὸν ἔξι σωτὴν Ἰουλιανόν β) εἰς τοὺς Μακκαβαίους (φ. 19α) γ) ἐπιτάφιος εἰς τὸν ἀδελφὸν Καισάριον (φ. 34β) δ) εἰς τὰ Θεοφάνεια (φ. 61α) ε) περὶ φιλοπρωχίας (φ. 77α) ς) ἐξήγησις εἰς τὸν ἀπολογητικὸν λόγον ἔνεκεν τῆς εἰς πόντον φυγῆς (φ. 111α).

Φ. 18β : εἴληφε πέρας ὁ παρὼν λόγος τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ 1803 Ἰουνίου κ'.

Φ. 76β : εἴληπον τέλος οἱ τοῦ Γρηγορίου λόγοι εἰς τὸ αὐδ'.

Φ. 110β : ἐτελειώθη ὁ παρὼν περὶ φιλοπτωχίας λόγος κατὰ τὸ αὐδ' ἐν μηνὶ Ἰουνίου κη' καὶ νὰ ἔχω τὴν εὐχὴν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, στηρίζουσά με ἐν παντὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ, ἀμήν.

3. Ἐξήγησις εἰς τὰ Α, Β, Γ στοιχεῖα τῆς Ἰλιάδος τοῦ Ὅμηρου.

Φ. 223β : εἴληπον τέλος αἱ τοῦ Ὁμήρου ἐξηγήσεις μέχρι τοῦ γάμμα στοιχείου κατὰ ἀλφάβητον αὐτῶν Ἰαννοῦ (Ιαννουαρίου) κε ἐκ δημ(η)τζάνης).

Στάχσις διὰ μέλανος χρώματος βύρσης. Κατὰ τινὰ σημείωσιν ἐν φ. 5α, ὁ κῶδιξ εἶναι : ἐκ τῶν τοῦ Σταματίου δημητζίναίου Ψαρούλη.

53.

Χαρτ. Διαστ. 0,21×0,168. Αἰὼν ΙΘ'. Φ. 161.

Μαθηματάριον περιέχον ψυχαγωγικῶς ἐρμηνευόμενα τὰ ἀκόλουθα :

1. (1α). Γ ρ η γ ο ρ ι ο υ Ν α ζ ι α ν ζ η ν ο ῦ, α) Περὶ τῶν τοῦ βίου ὁδῶν, β) εἰς Μ. Βασίλειον ἐπικήδιος (φ. 3β).

2. (φ. 5α). Ἀ ν τ ω ν ί ο υ τ ο ῦ Β υ ζ α ν τ ί ο υ, Χρηστοθήτεια.

3. (φ. 51α). Ἐξήγησις εἰς τοὺς Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ καὶ Ἰω. Δαμασκηνοῦ κανόνες α) τοῦ Τ. Σταυροῦ· β) τῶν Χριστουγέννων (φ. 65α)· γ) Θεοφανείων (φ. 86α)· δ) Βαΐων (φ. 108α)· ε) Μ. Δευτέρας (φ. 118β)· ς) Μ. Τρίτης (φ. 122α)· ζ) Μ. Τετάρτης (φ. 123β).

4. (φ. 128α). Ἐξήγησις εἰς τὴν Ὅμηρου βατραχομουσικήν.

5. (φ. 144α). Ἐξήγησις εἰς τὸν πρὸς τοὺς νέους λόγον τοῦ Μ. Βασιλείου.

Ἐκ σημειώσεως φ. 3α πληροφορούμεθα ὅτι ὁ κῶδιξ, ὥς καὶ ὁ προηγούμενος, εἶναι : ἐκ τῶν τοῦ Σταματίου δημητζίναίου <Ψαρούλη>, ἐκ δὲ ὁμοίας φ. 143β : αὐτὰ αἱ ἐξηγήσεις μοι ἐδόθησαν χάρισμα ὑπὸ τοῦ Ἀναγνώστη Καραβελοπούλου εἰς τοὺς αὐδ'.

Στάχσις ἄνευ περικαλύμματος, τὸ δὲ νῶτον φέρει τεμάχιον λινοῦ ὑφάσματος.

54.

Χαρτ. Διαστ. 0,212×0,152. Αἰὼν ΙΘ'. Φ. 113.

Φυσικῆς τὸ μηχανικὸν μέρος, μετὰ σχημάτων.

Φ. 97β : τέλος τῇ 30 Ἰουλίου 1838 ἐν Ἀνδρῶν.

Ὁ κῶδιξ προέρχεται ἐκ δωρεᾶς Καλλινίκου Τερζοπούλου, ἀρχιεπισκόπου Ἀργολίδος.

55.

Χαρτ. Διαστ. 0,22×0,166. Αἰών ΙΗ'. Φ. 357.

Μαθηματάριον, διὰ τῆς ψυχαγωγίας ἐρμηνευθέντας λόγους Γ ρ η γ ο ρ ί ο υ τ ο ὺ Ν α ζ ι α ν ζ η ν ο ὺ περιέχον, ὡς ἀκολουθῶς : φ. 1α εἰς ἱερομάρτυρα Κυπριανόν, φ. 20β ἐπιτάφιος εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, φ. 69β εἰς Ἡρώνα τὸν φιλόσοφον, ἀπὸ τῆς ἐξορίας ἐπανελθόντα, φ. 91β εἰς Καισάριον τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν ἐπιτάφιος, φ. 123α ἀπολογητικὸς τῆς εἰς τὸν Πόντον φυγῆς ἔνεκεν, φ. 211α κατὰ Ἰουλιανοῦ βασιλέως στηλιτευτικὸς δευτέρως, φ. 259α πρὸς τοὺς καλέσαντας ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ μὴ ἀπαντήσαντας μετὰ τὸ γενέσθαι πρεσβύτερον, φ. 266α εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλᾶξης, φ. 294α περὶ φιλοπτωχίας, φ. 342β πρὸς τοὺς πολιτευομένους Ναζιανζοῦ ἀγωνιῶντας καὶ τὸν ἄρχοντα ὀργιζόμενον.

Στάχωσις βυρσίνη, αἱ πινακίδες ἐπικεκαλυμμέναι διὰ χρωματιστοῦ στιλποῦ χάρτου. Ὁ κώδιξ φέρει παλαιὰν κατὰ σελίδας ἀρίθμησην.

56.

Χαρτ. Διαστ. 0,213×0,16. Αἰών ΙΘ'. Φ. 353.

Ἀκέφαλος.

Μαθηματάριον περιέχον διὰ τῆς ψυχαγωγικῆς ἐρμηνείας α) ἐπιγράμματα εἰς γεγονότα Κ. Διαθήκης (φ. 1α), β) Θεοδ. Προδρομόν, Τετράστιχα ἱαμβικὰ εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ρηθέντα ἐν τῇ Παλαιᾷ Γραφῇ (φ. 5α), γ) τ ο ὺ α ὗ τ ο ὺ, Ὅμοια καὶ ἡρωοελεγεία εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ρηθέντα ἐν τῷ τετραευαγγελίῳ (φ. 94α), δ) ἐρμηνεία τῶν ἀναβαθμῶν κατ' ἤχους (φ. 150α), ε) ἐρμηνεία εἰς διαφόρους κανόνας ἐορτῶν, ἥτοι Εὐαγγελισμοῦ, Τ. Σταυροῦ, Χριστουγέννων, Θεοφανείων, Ὑπαπαντῆς, Βαΐων, Μ. Ἑβδομάδος, Πάσχα, Πεντηκοστῆς, Κοιμήσεως (φ. 158α), ς) Φωτίου πατριάρχου, ἐκ τῆς πρὸς Μιχαὴλ τὸν ἄρχοντα Βουλγαρίας ἐπιστολῆς.. (φ. 270α) καὶ ζ) ἐπιγράμματα εἰς γεγονότα Κ. Διαθήκης

Εἰς τὰ ἀνωτέρω περιεχόμενα ἀντιστοιχοῦν αἱ ἀκόλουθοι χρονολογίαι διδασκαλίας ἐν τῇ Σχολῇ Δημητζάνης :

Φ. 4β : κατὰ τὸ 1806 ἐδιδάχθημεν τὰ μαθήματα αὐτὰ ὑπὸ τοῦ μακαρίτου π. Ἀγαπίου παπα - Αντωνοπούλου, ὁ ὁποῖος ἀπεβίωσε κατὰ τὸ 1812. Ἰωάννης ἱερεὺς Σακελλαρίου. Ἐν Δημητζάνῃ τῇ 2 Αὐγ(ούστου) 1871.

Φ. 206β : Τέλος τοῦ κανόνος τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐν ἔτει 1807.

Φ. 214α : Τέλος τοῦ κανόνος τῆς Βαΐφόρου, ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ 20 1807 ἔλαβε τέλος.

Φ. 226β : Τέλος καὶ τῷ θεῷ δόξα· εἴληφε τέρμα καὶ ὁ παρὼν κανὼν τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Εἰς. 1808 φευρ. 31 (sic).

Φ. 241α : Εἴληφε τέρμα καὶ ὁ παρὼν κανὼν ὁ ἀναστάσιμος, ἐν ἔτη χιλιοσιτῶ ὀκτακοσιοσιτῶ ὀγδόῳ ἐν μηνὶ Μαΐῳ 17 καὶ ἔστω εἰς ἐνθύμησιν τῶν μεταγενεστέρων. Ἡμέρα Δευτέρᾳ ἐτελειώθη αὐτὸς καὶ Τρίτῃ σὺν θεῷ ἐκάμαμεν ἀρχὴν τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς καὶ ἔστω εἰς ἐνθύμησιν.

Φ. 251α : εἴληφε τέρμα καὶ ὁ παρὼν κανὼν ἐν ἔτη χιλιοσιτῶ ὀκτακοσιοσιτῶ ὀγδόῳ κατὰ μῆναν Ἰούνιον καὶ ἔστω εἰς ἐνθύμησιν καὶ οὗτος καθὼς κτ :

φ. 349β : εἴληφον τέρμα αὐταὶ αἱ τοῦ Φωτίου πρὸς τὸν Μιχαὴλ τὸν ἄρχοντα Βουλγαρίας, ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1804 ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ 2.

Στάχσις βυρσίνη, ἥς ἡ ὀπισθία πινακὶς κατεστραμμένη, ὥς καὶ φύλλα τινὰ (325 κῆξ.) κατὰ τὸ ἄνω ἥμισυ αὐτῶν.

57.

Χαρτ. Διαστ. 0,204×0,158. Αἰῶν ΙΖ'. Φ. 275.

Φ. 11α. Μ α ξ ί μ ο υ Π ε λ ο π ο ν ν η σ ί ο υ τ ο ὦ ὁ μ ο λ ο γ η τ ο ὦ, Κυριακοδόμιον. Προτάσσεται (φ. 2α) Ἐ δ ῆ λ ο υ, Λόγος εἰς τὴν Ὑψωσιν τοῦ Ἱ. Σταυροῦ κλπ.

Ἐν φ. ἐπικεκολλημένῳ τῆς προσθίᾳ ἔσωθεν πινακίδι ἡ ἀκόλουθος σημείωσις διὰ χειρὸς οὗ τῆς τοῦ βιβλιογράφου :

ῥ αὐτῷ τῷ θεί(ον) κ(αὶ) ἱερὸν κυριακοδόμιον περὶ ἑχῇ δύο εὐαγγελιστάς, τὸν θί(ον) κ(αὶ) ἱερὸν ματθαῖ(ον) κ(αὶ) τὸν Λουκᾶν ἔχῃ δὲ κ(αὶ) εἰς τ(ὴν) ἀρχὴν τοῦ ἔναν λόγον εἰς τ(ὴν) ὑπόσην τ(οῦ) τιμίου κ(αὶ) ζωοπιῶ σ(αυ)ροῦ κ(αὶ) πῶς εὔρεν αὐτὸν ἡ μακαρία Ἑλένη. Μεθ' ὅ :

ῥ ὑπάρχῃ δὲ αὐτῷ κάμου τοῦ εὐτελοῦς κ(αὶ) ἐλαχίστου.

Ἰλαρίωνος (:) ἱερομονάχου ἐκ τῆς μον(ῆς) τοῦ Κοντλουμουσιου <Κοντλουμουσιου> ἐξ ἁγίου ὄρους τοῦ ἁθων(ος) κ(αὶ) μῦδις εἰσπερήσει αὐτῷ διχῶς (τῆς) ἐμ(ῆς) γνώμης ἵνα μὴ λάβῃ τῷ ἐπιτίμ(ον) ἴγουν (τάς) ἀρ(ὰς) τὸν τι κ(αὶ) ἡ θεοφώρον π(ατ)έρων κ(αὶ) ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτολοῦ :— ἰοῦ ποτὲ γεωργίου κουζούβαρι εἰοῦ ὑπάρχει κ(αὶ) εἶναι ἐκ νίσσος ἀνδρου.

Φ. 1α δι' ἄλλης χειρὸς :

ῥ τω παρ(όν) βιβλήων ὦνω μα ζαι ται κι ρι ακο δρω μη(ον) εἰ πάροχη δὲ κάμου τοῦ εὐτελοῦς κ(αὶ) ἐλαχίστου νεκτάριου ἱερομονάχου αριστη τω ἐπὶ κλη(ον) πεδέναιτης νεκτάριος ἱερομ(ον)αχ(ος).

Στάχσις βυρσίνη καστανόχρους. Εἰς τὰ ἄκρα τῶν ἐπικεκαλυμμένων διὰ βύρσης πινακίδων διακρίνονται αἱ ὀπαὶ ἀφ' ὧν ἐκρέμαντο ἱμάντες ἀσφαλίζοντες τὸν κώδικα. Ὁ χάρτης βαρὺς καὶ σκληρός, ἡ δὲ γραφὴ ἐπιμελής.

58.

Χαρτ. Διαστ. 0,212×0,164. Αἰῶν ΙΘ'. Φ. 76.

Ἀκέφαλος, κολοβός.

1. (φ. 1α). Στοιχεῖα μεταφυσικῆς κατ' ἐρωταπόκρισιν. Ἀρχ. : Ζήτημα ια' κεφ. ια. Ἀνίσως τὸ νὰ εἶναι τινὰς εἰς κόλασιν παντοτινὴν εἶναι βαρύτερον ἂν τὸ νὰ μὴν εἶναι παντάπασιν, πῶς ὁ θεὸς ἐπλασεν ἐκείνους ὅπου ἔμελλον νὰ κολασθοῦν διὰ τὰς ἁμαρτίες τους, τὸ χειρότερον προτιμήσας ἀπὸ καλλιώτερον; Εὐθύς μετὰ τὸ πέρας τοῦ κεφαλαίου γίνεται μεταφορὰ εἰς ἀρχαῖον λόγον, οὕτως : εἰ τὸ ἐν κολάσει διηγεκῆι εἶναι τοῦ μηδόλως εἶναι χαλεπώτερον, πῶς ὁ θεὸς τοὺς μέλλοντας κολάζεσθαι ἐξ οἰκείων ἁμαρτιῶν παρήγαγε τὸ χειρόν μᾶλλον...

2. (φ. 9α). Λογική. Προσφωνεῖται τῷ ὁσιωτάτῳ Κοσμᾷ, ἐπισκόπῳ Μαΐουμᾷ.

Φ. 51β : Τέλος καὶ τῷ θεῷ δόξα, θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἰωάννου πόνος. Ἐκ σημειώσεως φ. 1α πληροφοροῦμεθα ὅτι τὸ βιβλίον εἶναι : ἐκ τῶν τοῦ Πολυχρονίου Καρακάλου δωρεὰ εἰς τὴν Σχολὴν Δημητζίανης.

Στάχωσις ἐξηρωθρομένη.

59.

Χαρτ. Διαστ. 0,215×0,165. Αἰὼν ΙΗ'. Φ. 167.

Κολοβός.

Εὐθὺς υμῖοι Ζιγαδηνοὶ, Ἐξήγησις εἰς τὸ Ψαλτήριον. Περιέχει ψαλμοὺς 1–50, Ἐκ τῆς νοτίδος ἐπῆλθε μεγίστη φθορὰ εἰς πλείστα φύλλα, ἰδίᾳ ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος. Κατὰ σημειώσιν φ. 13α : καὶ τοῦτο τοῦ πρωτοσυγγέλλου λαδᾷ.

Στάχωσις βυρσίνη μέλανος χρώματος. Αἱ πινακίδες ἐπικεκαλυμμέναι δι' ἐγχρώμου λείου χάρτου.

60.

Χαρτ. Διαστ. 0,213×0,168. Αἰὼν ΙΗ'. Φ. 239.

1. (φ. 1α). Ἀρχὴ τῆς τάξεως καὶ ἀκολουθίας τοῦ ἱεροῦ νιπτήρος.

Φ. 23β : Νεκτάριος ἱερομόναχος ἀνξζ'.

2. (φ. 25α). Ἀββᾶ Μαξίμοι, τοῦ φιλοσόφου καὶ μάρτυρος, Ἀπομνημονεύματα, ἥτοι Ἐκλογαὶ ἐκ διαφόρων βιβλίων τῶν τε καθ' ἡμᾶς ἁγίων καὶ ἐτέρων φιλοσόφων.

Στάχωσις διὰ βύρσης χρώματος μέλανος, κατὰ τὸ νῶτον ἐφθαρμένης ὥς καὶ εἰς τινα σημεῖα τῶν πινακίδων.

61.

Χαρτ. Διαστ. 0,222×0,14. Αἰὼν ΙΘ'. Φ. 150.

1. (φ. 2α). Εὐριπίδοι, Ἐκάβη. Νεοελληνικὴ μετάφρασις.

Φ. 1α : τὸ παρὸν τετράδιον ὑπάρχει ἐμοῦ Εὐθυμίου Καστόρχη, τοῦ ἐκ Δημητζίανης. 1828 Ἰουλίου 17 Δημητζίανα.

2. (φ. 39α). Εὐθ. Καστόρχη, Λόγος εἰς τὴν πολιοῦχον Δημητριά-
νῃς Ἀγίαν Κυριακὴν, ῥηθεὶς τῇ 7 Ἰουλίου 1829 ἐν Δημητσάνῃ¹.

3. (φ. 51α). Ἑλληνικὴ ἱστορία τῶν ἀρχαίων χρόνων, ἐρασιθεῖσα ἐκ
διαφόρων συγγραφέων.

Τὸν κώδικα, μετὰ βυρσίνης σταχώσεως, ἀπετέλεσαν ἐπὶ μέρους τετράδια
ἀνίσου μεγέθους.

62.

Χαρτ. Διαστ. 0,21×0,155. Αἰὼν ΙΗ'. Φ. 141.

Μαθηματάριον, ἐν ᾧ ἐξηγοῦνται διὰ τῆς μεθόδου τῆς ψυχαγωγίας ἐκλο-
γαὶ ἀρχαίων συγγραφέων καὶ ποιητῶν, ἀπὸ δὲ φ. 139β—141β περιέχονται
γραμματικοὶ κανόνες.

Φ. 139β : *αψμθ' σεπτμ(β)ρί(ου) λ' αἰδοσα τὸν ἄρχοντα κυρίτζη κον-
σιαντάκιν γροσια τὸν ἀρχῆθμὸν 30 να τὰ βάλι εἰς τὸ διάφορο. ὁμίως κ(αί)
περισινά γροσια τὸν ἀρχῆθμὸν 100 κ(αί) αὐτὰ εἰς τὸ διάφορον : αψμη' ὀκτο-
βρίον ιγ'.*

ἔτερα γροσια—21 νοεμβρίου α'.

Στάχσις διὰ βύρσης μελανῆς, ἣτις κατὰ τὴν πρόσοψιν τῶν πινακίδων
φέρει ἔντυπα κοσμήματα. Κατὰ σημείωσιν φ. 1α εἶναι : *ἐκ τῶν τοῦ Πολυ-
χρονίου Καρακάλου, δωρεὰ τῇ Σχολῇ Δημητζίανης τῇ 16 Ἀπριλίου 1873.*

63.

Χαρτ. Διαστ. 0,213×0,154. Αἰὼν ΙΖ'—ΙΗ'. Φ. 213.

1. (φ. 1α). Λόγοι εἰς διαφόρους Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς, μετὰ ἐρασιμα-
των ἐκ διαφόρων συγγραφέων. Πρὸ ἐκάστου λόγου βραχεῖα σημειώσεις ἀνα-
φέρεται εἰς τὸν χρόνον τῆς ἐκφωνήσεως τοῦ λόγου, π.χ. φ. 8 εἰς τὴν ἑορτὴν

¹ Εἰς τὸν λόγον τοῦτον ὁ ὁμιλητὴς ἀναφέρεται καὶ εἰς τὰ κατὰ τὴν Σχολὴν
Δημητσάνης πράγματα κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, τῇ ὑποδείξει προφανῶς τῆς διευ-
θύνσεως αὐτῆς. Οὕτως ὁμιλῶν διὰ τὰ ἐκ τῆς παιδείας ἀγαθὰ καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς ὠφε-
λήματα διὰ τὴν Δημητσάναν ἀπαριθμῶν μνημονεῖ τοὺς διδασκάλους Γεράσιμον,
Ἀγάπιον, ἱερομονάχους, Ἀγάπιον, Δανιὴλ καὶ Παρθένιον μοναχοὺς, μεθ' ὃ ἀναμι-
μνήσκεται τῶν περιφῶμων λόγων τοῦ Ἀγαπίου καὶ ἀναζητεῖ αὐτὸν νὰ ἴδῃ τὴν
παρακμὴν τοῦ σχολείου καὶ βροντοφωνήσῃ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναδιοργανώσεως, τώρα
ὅποτε οἱ ἐπίτροποι εἶχον ἀποσυρθῇ καὶ γενικὴ ἀδιαφορία περιέβαλλε τὴν φυτοζωοῦ-
σαν Σχολήν, ἣν καὶ οἱ διδάσκαλοι ἠπειλοῦν νὰ ἐγκαταλείψουν. Περαιτέρω κάμνει
ἐκκλησίαν, νὰ παραμείνουν οἱ γονεῖς μετὰ τὸ πέρας τῆς λειτουργίας, διὰ νὰ συσκε-
φθοῦν καὶ ἐκλέξουν ἐπιτρόπους. Δὲν χρειάζονται—λέγει—χρήματα, διότι θάρχουν
ἄλλοι ζηλωταὶ τῆς δόξης τοῦ σχολείου, ὥς ὁ ἀποθανὼν Βουτζόπουλος <=Μπουσό-
πουλος>, ὅστις ἀφῆκεν ἀρκετὴν ποσότητα εἰς τὸ σχολεῖον. Τέλος ἀναγινώσκει ἀνα-
φορὰν τῶν μαθητῶν πρὸς τοὺς γονεῖς των, οὓς καλοῦν νὰ συνέλθουν εἰς τὸ σχολεῖον
πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ προβλήματος.

τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου, 1692 Ὀκτωβρίου 23. Χρονικὸ διὰ-
στημα, καθ' ὃ ἐγράφησαν οἱ λόγοι οὗτοι, εἶναι 1670–1707, ἄνευ τηρήσεως
τῆς φυσικῆς σειρᾶς. Ὁ γράφων χειρίζεται καλῶς τὴν ἀπλουστεράν γλῶσσαν,
χρησιμοποιῶν εἰκόνας καὶ παρομοιώσεις καὶ πολλὰς ποιητικὰς ἐκφράσεις.
Οὕτω π.χ. (φ. 11α) εἰς τὴν Γ' Κυριακὴν τῶν νηστειῶν: Ἐπιθυμῶν ὁ
ἰδρωμένος διαβάτης νὰ εὕρῃ ἕνα δένδρον ἐνδοκύφυλλον, νὰ καθίσῃ νὰ ἀνα-
πανθῇ..., ζητεῖ ὁ διψασμένος δρομεὺς μίαν βρύσιν δροσεράν εἰς τὴν πολλὴν
στράταν τοῦ κυνηγίου του..., ζητεῖ νὰ εὕρῃ ὁ ξενιτεμένος κῆπον ἐθανθῇ, διὰ
νὰ λάβῃ ἀναψυχήν... Ὁ σταυρὸς εἶναι τὸ δένδρον τῆς ἀναπαύσεως, τὸ πλα-
τύφυλλον, τὸ θεοδώρητον, ἡ πηγὴ τῆς Ἑδέμ...

Φ. 54β: ἀψζ' τὴν ἔκαμα (τὴν ὁμολογίαν) εἰς τὸ κάστρον τῆς Ἀνατο-
λῆς τὸ παλαιόν.

Φ. 177α: Ἰστέον ὅτι τοῦτον τὸν λόγον δὲν τὸν ἐσύνθησα ἐγὼ, ἀλλ'
εὗρον αὐτὸν οὕτω γεγραμμένον· σὺ δὲ ὡ ἀναγνώστα, ὅσα μὲν νοήματα ἔχει
καλὰ λάβε καὶ μετὰφρασσον εἰς γλῶσσαν καλὴν καὶ λέγε, ὅσα δὲ μὴ ἀποδιώξῃ
ἢ διόρθωσον κατὰ δύναμιν. Ἀζαρίας.

Ἐν τέλει τοῦ κώδικος, φ. 190α λόγοι τινὲς Ἰω. Χρσοστόμου,
εἰς τὸν νικητῆρα, τὸ ἅγιον Πάσχα, περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος, μεθ' ὃ φ.
209–213 δοκίμια κονδυλίου.

Στάχωσις διὰ ὑφάσματος.

64.

Χαρτ. Διαστ. 0,22×0,155. Αἰὼν ΙΖ'. Φ. 132.

Ἀκέφαλος κολοβός.

Χρονογράφος ἐν περιλήψει.

Ἐξηρωμένος.

65.

Χαρτ. Διαστ. 0,209×0,16. Αἰὼν ΙΘ'. Φ. 157.

1. (φ. 49α). Ἀγαπητοῦ διακόνου, Ἐκθεσις κεφαλαίων
παραινετικῶν, διὰ τῆς μεθόδου τῆς ψυχαγωγίας ἐρμηνευθέντων.

2. (φ. 71α, 81α). Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ. α) Γινώμαι
μονόστιχοι παραινετικοὶ κατ' ἀλφάβητον· β) περὶ τῶν τοῦ βίου ὁδῶν (φ. 75α)
γ) εἰς Μ. Βασίλειον ἐπικήδεια (φ. 78α)· δ) τετραστίχα (φ. 89α). Ψυχαγωγικῶς.

3. (φ. 74α). Ἰγνατίου σκευοφύλακος, Παραίνεσις τοῖς
νέοις κατὰ στοιχεῖον, ψυχαγωγικῶς.

4. (φ. 119α). Χρηστοθήεια διὰ στίχων ἱάμβων Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ.

Φ. 100α: Τέλος τῶν τοῦ θείου Γρηγορίου τετραστίχων, τῷ δὲ θεῷ ἔστω
κλέος μέγα. αωε" Ἰανουαρίου 5" τῶν Φώτων. Δημητρίου Ζιγο(βιστινοῦ)
καὶ τόδε.

Φ. 156β : Καὶ τόδε πρὸς τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει ἐμοῦ Ἀναγνώστου Γεωργοπούλου τοῦ ἐκ Ζυγοβιστίου. Καὶ περαιτέρω διὰ χειρὸς μεταγενεστέρας : καὶ τόδε πρὸς τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει ἐμοῦ Ἀθανασίου Φωτεινοπούλου ἐκ Ζυγοβιστίου τὴν 8 Δεκεμβρίου 1837.

Στάχσις καστανόχρους βυρσίνη. Ἐπὶ τῆς καλυπτούσης τὰς πινακίδας τοιαύτης ἔντυποι ρόμβοι καὶ κοσμήματα. Φύλλα ἱκανὰ περικεκομμένα. Ὁ κῶδιξ ἐκ δωρεᾶς Δ. Π. Παππούλια.

66.

Χαρτ. Διαστ. 0,213×0,146. Αἰὼν ΙΘ'. Φ. 205.

1. (φ. 1α). Γ ρ η γ ο ρ ί ο υ Ν α ζ ι α ν ζ η ν ο ὦ, Περὶ τῶν καθ' ἑαυτὸν ἔπη, δι' ὧν παροξύνει ληληθότως ἡμᾶς πρὸς τὸν ἐν Χριστῷ βίον.

2. (φ. 105α). Θ ε ο δ ῶ ρ ο υ Π ρ ο δ ρ ό μ ο υ, Τετράστιχα ἱαμβικά καὶ ἥρωελεγεία εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ρηθέντα ἐν τῇ παλαιᾷ Γραφῇ.

3. (φ. 182α). Θ ε ό γ ν ι δ ο ς Μ ε γ α ρ έ ω ς - Σ ι κ ε λ ι ώ τ ο υ, Γινώμαι ἔλεγειακαί.

Τὰ κείμενα, λίαν ἐπιμελῶς γεγραμμένα, ἐρμηνεύονται διὰ τῆς γνωστῆς μεθόδου τῆς ψυχαγωγίας Ὁ κῶδιξ ἐκ δωρεᾶς Πολυχρονίου Καρακάλλου, κατὰ τὸ ἐν φ. 1α σημείωμα. Καστανόχρους βύρσα περικαλύπτει τὸν κώδικα, ἐπὶ τῶν πινακίδων ἔντυπον κόσμημα παριστᾷ ἐντὸς ἀνοικτοῦ ρόμβου τὸν Χριστὸν ἀναστάντα, ὀπισθεν δὲ τὸν Χριστὸν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, μετὰ τῆς Παρθένου καὶ τοῦ Ἰωάννου.

67.

Χαρτ. Διαστ. 0,212×0,15. Αἰὼν ΙΖ'. Φ. 130.

Κολοβός.

Κῶδιξ νομικῆς ὕλης. Ὁ βιβλιογράφος καθορίζει ὧς ἐξῆς (φ. 8αβ) τὸ περιεχόμενον τοῦ κώδικος, προσφωνῶν : τοῖς ἀπανταχοῦ εὐρισκομένοις χριστιανύμοις λαοῖς, ἱερωμένοις τε καὶ λαϊκοῖς, ἐν Κυρίῳ χαίρειν :

«Θησαυρ(ός) κεκρυμμέ(νος) καὶ πηγὴ ἐσφραγισμένη εἰς ὀφέλειαν ἐν ἀμφοτέροις, ὥς φησιν ἡ θεία Γραφή. Τοῦτο εἰδὼς ἐγὼ ὁ εὐτελής ἡβουλήθην βαλεῖν πᾶσαν τὴν ἐλπί(δα) εἰς τ(ὴν) τοῦ υἱοῦ καὶ θ(εο)ῦ λόγου μ(ητέ)ρα τὴν πανένδοξον κυρίαν ἡμ(ῶν) ὑπεραγί(αν) θ(εοτό)κον, δι' ἡκεσί(ας) τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου πρωτομάρτυ(υρος) καὶ ἀρχidiaκόνου Στεφάνου, ὅπως μὴ ἑάσῃ τὸν θησαυρ(όν) κεκρυμ(μένον), οὐδὲ τὴν πηγ(ὴν) ἐσφραγισμένην· δηλονότι τὰ τ(ῶν) θεί(ων) νόμων κεφάλαια μετενεγκεῖν εἰς λέξιν ἀπλήν καὶ ποιήσας ἐκλογὴν εἰς πάντας τοὺς ἐγκρίτους καὶ ἀναγκαί(ους) τ(ῶν) θεί(ων) καὶ ἱερῶν ἀποστό(λων) κανόνας καὶ τ(ῶν) ἁγί(ων) συνόδ(ων) τ(ῶν) θεοφόρων π(ατ)έρων καὶ ἐτέρ(ων) ἁγιωτά(ων) ἀρχιερέων καὶ τινὰς νεαρὰς βασιλέων καὶ τ(ῶν) ἄλλων ὅσοι μετ' ἐπιμελεί(ας) συνέγραψ(αν) καὶ ἐντυπῶσαι αὐτ(οὺς) κεφαλαιωδῶς ὑμῖν τοῖς φιλομαθέσιν

ΕΠΕΤΗΡΙΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ Ἔτος ΚΒ'

15

οὐ κ(α)τ(ά) γλῶτταν Ἑλλάδος, ἀλλὰ φράσιν κοιν(ήν), διὸ μηδεὶς ὁμῶν ἀξιῶ
 ὅσοι τουτὶ τὸ βιβλίον προθύμως ἀνὰ χεῖρ(ας) κατέχειν βούλεσθαι εἰς κατη-
 γορί(αν) ἐμοὶ τῷ ἐλαχίστῳ καὶ ἀμαθῇ μὴ βάλλητε τῷ τὰ καλῶς ἔχοντα καὶ
 ἐν φράσῃ ἀκριβῆ εὐρησκόμενα εἰς ἀπλὴν λέξιν βαλεῖν βουληθέν(τα)· οἶδα
 γὰρ ἀκριβῶς ὥς τινες τ(ῶν) πρὸ ἡμ(ῶν) καὶ τῶν νῦν εὐρισκομ(ένων) τοῦτ(ο)
 πεποιήκασιν δ καὶ ἡμᾶς εἰς τοῦτ(ο) κινήθῃναι ἡνάγκασαν· ἀλλ' οἱ ἀναγινώ-
 σκοντες τοῦτο τ(ήν) τῶν εὐχῶν χορηγίαν μὴ ὑστερήσετε δέομαι τοῖς πλείστα
 κοπιάσ(αι) περὶ τούτων καὶ ἰδρῶ(σι) πολλοῖς εἰς λέξιν ἀπλὴν ταῦτ(α) πάντα
 μεταβαλεῖν· ὅς δὲ βούλεται εὐρεῖν τὰ τοῦ λεχθέντος βιβλίου κεφάλαια τ(ὸν)
 ἐπ' αὐτῷ γινόμε(νον) πίνακα μετ' ἐπιμελεί(ας) ἀναγινωσκέτω καὶ οὕτω
 ραδίως γενήσεται ὑμῖν τὸ ἀμφισβητούμ(ενον)· ἔρωσθε. Ἦνυσται αὕτη ἡ
 βίβλος μ(ε)τ(ά) πολλοῦ μόχθου, ἐν ἔτει ζρλς^ο ἰνδ(ικτιῶνος) ια^{ης}, ἀπὸ δὲ
 Χ(ριστοῦ) ἡμ(ῶν) γεννήσεως α^ο χ^ο κ^ο η^ο, μαρτίῳ κγ^η.

Ὅντως προτάσσεται πίναξ τῶν περιεχομένων κεφαλαίων.

Ὁ κῶδις ἐχρησιμοποιοῦτο συχνότατα, ἔνεκα τούτου δὲ τὰ φύλλα αὐτοῦ
 ἐφθάρσαν, σχεδὸν καταστάντα ἀηδῇ. Ἡ βύρσα τῆς σταχώσεως κατεστραμ-
 μένη, αἱ δὲ ξύλιναι πινακίδες ἀπεγυμνώθησαν. Ἰχνή μόνον σφῶνται παλαιῶ
 θηλυκωτῆρος.

Ὁ κῶδις εἶναι συνεσταχωμένος μετ' ἐντύπου, ἐκ δωρεᾶς Καλλινίκου
 Καστόρη, ἐπιγραφομένου οὕτως : Ἐξομολογητάριον, ἥτοι βιβλίον ψυχωφε-
 λέστατον, περιέχον διδασκαλίαν σύντομον πρὸς τὸν πνευματικόν, πῶς νὰ ἐξο-
 μολογῇ... συνερανισθὲν μὲν ἐκ διαφόρων διδασκάλων καὶ εἰς ἀρίστην τάξιν
 ταχθὲν παρὰ τοῦ ἐν τῷ Ἀγίῳ Ὁρεὶ ἀσκήσαντος ἀοιδίμου διδασκάλου Νικο-
 δήμου, ἔκτη ἔκδοσις, ἐν Βενετίᾳ 1852¹.

68.

Χαρτ. Διαστ. 0,22×0,15. Αἰὼν ΙΘ'. Φ. 165.

Ἀκέφαλος, κολοβός.

1. (φ. 1α). Καλαντάριον τοῦ ἐνιαυτοῦ.
2. (φ. 12α). Βροντολόγιον καὶ σεισμολόγιον τῶν 12 ζωδίων.
3. (φ. 34α). Ἱατροσόφιον ἐκλεγεγμένον ἐκ πολλῶν βιβλίων καὶ ἱατρῶν
 ἐμπείρων Γαληνοῦ, Ἱπποκράτους, Μελετίου, Ἰακώβου τοῦ Μαΐνης κλπ.
4. (φ. 163α). Ἀ δ. Κ ο ρ α ῆ, Σάλπισμα πολέμιστήριον. Ἀρχ. : ἀδελ-
 φοί, φίλοι καὶ συμπατριῶται, ἀπόγονοι τῶν Ἑλλήνων...

(Εἰς τὸν ἐπόμενον τόμον ἡ συνέχεια καὶ τὸ τέλος τοῦ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

ΤΑΣΟΣ ΑΘ. ΓΡΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

¹ Τὸ βιβλίον περιέχει βιογραφίαν καὶ κατάλογον τῶν συγγραμμάτων τοῦ Νικο-
 δήμου ὑπὸ τοῦ ἤδη ἐν τῇ εἰσαγωγῇ μνημονευθέντος δημητσανίτου Ὁνουφρίου Ἰβη-
 ρίτου. Βλ. Γ κ ί ν η - Μ έ ξ α, Ἑλληνικὴ βιβλιογραφία, τόμ. Β', σελ. 337.